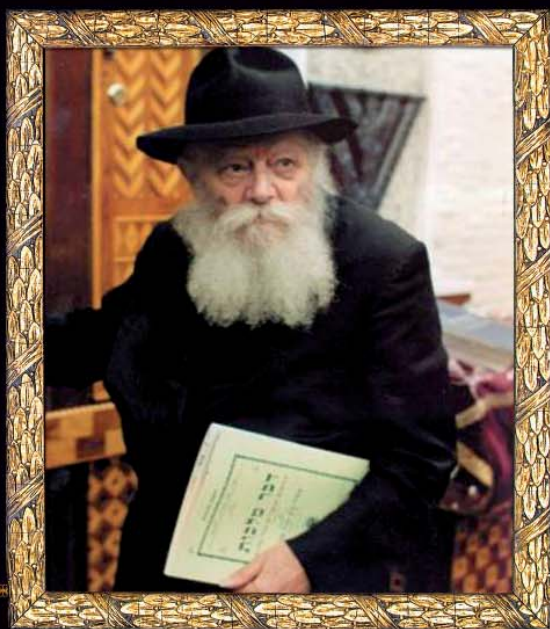

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

העובדות שמאחורי ה'פסק'

20 שנה ל"שנה שמלך המשיח נגלה בו"
תנש"א-תשע"א

בגמ' אשכנז
ספרו ערוח
א המנוחה
חסידיה
שלישי
יום
10
הח

פס"ד "מסיני", שנמשך וחדר גם בגדרי העולם

ועפ"ז יש לומר, שהחלטת והכרזת מנהיגי אוה"ע בערב שבת פרשת משפטים ע"ד המעמד ומצב ד"כתתו חרבותם לאתים", היא כתוצאה מהחלטת והכרזת "מלכי רבנן" ש"הנה זה (מלך המשיח) בא". הפס"ד של הרבנים ומורי הוראה בישראל שהגיע זמן הגאולה, "יעמוד מלך מבית דוד וכו' בחזקת שהוא משיח" ועד להמעמד ומצב ד"הרי זה משיח בודאי" - פס"ד "מסיני", שנמשך וחדר גם בגדרי העולם..

(ש"פ משפטים ה'תשנ"ב - מוגה)

מתחיל מה"נפלאות" שכבר ראו. בפועל ובגלוי לעיני כל העמים בשנה זו, שבהם נתקיימו דברי הילקוט שמעוני: "שנה שמלך המשיח נגלה בו. . עומדים כבר "בשעה שמלך המשיח בא ("הנה זה בא") . . ומשמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם".

(משיחת ש"פ נשא, י"ב סיון, ה'תשנ"א - מוגה)

יוצא לאור על-ידי

ועד "חיילי בית דוד"

770 בית משיח – בית חיינו

770 איסטערן פארקווי, ברוקלין, נ.י.

להקדשות, תרומות או לקבלת הקובץ השבועי בדוא"ל,

ניתן לפנות לכתובת: vaad770@gmail.com

כמו-כן, ניתן להוריד את הקובץ השבועי באתר:

www.groups.google.co.il/group/vaad770

בקשר עם הפאנל '20 שנה ל"שנה שמלך המשיח נגלה בה"', הננו מוציאים לאור תשורה - קובץ "העובדות שמאחורי ה'פסק'", ובו לקט קטעי שיחות אודות היותה של שנת 'אראנו נפלאות' - תנש"א, השנה ש"מלך המשיח נגלה בו", כדברי המדרש בילקוט שמעוני, רמז תצט, וכן סיפור המאורעות של גילוי מציאותו של מלך המשיח באותה שנה.

זה קרה באמת - וחשוב שידעו זאת. בהתייחסות מופלאה ובחביבות מיוחדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מברך ומעודד, דוחף ומורה דרך, לסדרת פעולות שמיימיות לגילוי שמו של משיח בעולם.

אם עדיין חסר בפעולות שנעשו בענין קבלת מלכותו של מלך המשיח, הסיבה לכך היא שאנ"ש ש' אינם מודעים מספיק להתייחסותו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לפעולות אלו. הרבי הוא אשר קיבל בפנים מאירות את טפסי החתימות על קבלת המלכות והורה: "מי שיש לו מאתיים רוצה ד' מאות". פסק דין הרבנים הוא אולי הפעולה היחידה אשר הרבי הורה עלי' באצבע ואמר שפעלה שלב חשוב בהתגלות משיח (ש"פ משפטים ה'תשנ"ב). וכך בשורה ארוכה של מענות עודד את העוסקים בנושא בצורה יוצאת מגדר הרגיל, כמסופר בפנים.

הרב ישראל דוד ש' נחשון - אשר זכה להיות מה'נחשונים' שעסקו בענין זה ולקבל בעצמו את מענות הקודש מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א - מגולל לפני הקורא בקובץ זה את סיפורם המלא של אירועי קיץ ה'תנש"א. מתחיל מההתעוררות הגדולה לאחר "עשו כל אשר ביכלתכם", השמחה כשהרבי קיבל את הפעולות, השמועות החששות והספיקות - אולי טעינו, ואז מתברר שהרבי חזה כל זאת מראש... לסיפור מצורפים מסמכים אותנטיים, חלקם התפרסמו לראשונה בקובץ זה.

תקוותנו שבעזר ה' יתברך הקובץ יפעל פעולתו, להחיות בלב אנ"ש והתמימים את האהבה הישנה לאבינו הרבי שליט"א ואת התשוקה שהוא הבעיר בקרבנו לעשות כל שביכלתנו להביא את התגלותו בפועל ממש, מתאים להוראותיו הקדושות בריבוי שיחות הקודש והמענות הפרטיות.

תודה מיוחדת נביע למערכת השבועון 'בית משיח' אשר המציאו לייזנו את הסיפור מתוך ארכיון העיתון.

ובעמדנו בימי חודש השביעי, ותלמידי התמימים זוכים לשהות ב-770 בית משיח, ד' אמותיו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, וב'זמן השיא' לגאולה, 'ועדיין לא בא - ס'איז ניטא די גאולה האמיתית והשלימה בפועל'! וכל אחד מרגיש בנפשו שמוכרחים לפעול להביא בפועל ממש את הגאולה -

בוודאי הלימוד והקריאה בכל ה"ל, יוסיף אצל כאו"א עוד יותר בעקשנות ובהכרח להתאמץ לעשות כל אשר ביכולתנו, ונוסיף עוד יותר במעשינו ועבודתינו להביא להתגלותו המיידית והשלימה של כ"ק אד"ש מה"מ, ותיכף ומי"ד - מתוך שמחה וטוב לבב - נצעד יחדיו, כל עם ישראל, וכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בראשנו - אל הגאולה האמיתית והשלימה, "ולא עיכבן אפילו כהרף עין" - תיכף ומי"ד ממ"ש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד "חיילי בית דוד"

770 בית משיח, בית חיינו

אש"ל - הכנסת אורחים

מחלקת הוצאה לאור

ימות המשיח, ח' תשרי ה'תשע"א
שישים שנה לנשיאות הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
250 שנה להסתלקות-הילולא של הבעש"ט נ"ע
20 שנה ל"שנה שמלך המשיח נגלה בה"
ברוקלין, נ.י.

"שנה שמלך המשיח נגלה בו"

לקט קטעי שיחות כ"ק אד"ש מה"ת, לפי סדר זמן אמירתם, בהם מדובר אודות היותה של שנת תנש"א ה"שנה שמלך המשיח נגלה בו", כדברי המדרש בילקוט שמעוני, רמז תצט.

. . . כבר התקיימו כל הסימנים של חז"ל על סוף זמן הגלות וזמן הגאולה, כולל הסימן שבילקוט שמעוני (שנתפרסם לאחרונה): "אי"ר יצחק שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי אומות העולם מתגרין זה בזה, מלך פרס מתגרה במלך ערבי והולך מלך ערבי ליטול עצה מהם כו', וכל אומות העולם מתרעשין ומתבהלים ונופלים על פניהם ויאחוזו אותם צירים כצירי יולדה, וישראל מתרעשים ומתבהלים ואומר להיכן נבוא ונלך להיכן נבוא ונלך, ואומר להם בני אל תתיראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם, מפני מה אתם מתיראים אל תיראו הגיע זמן גאולתכם, ולא כגאולה ראשונה גאולה אחרונה כי גאולה ראשונה הי' לכם צער ושעבוד מלכיות אבל גאולה אחרונה אין לכם צער ושעבוד מלכיות אחריי. [ואח"כ ממשיך בילקוט:] שנו רבותינו בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם".

כן תהי' לנו, שמלכתחילה אין ממה להבהל, כי כבר ישנה ההבטחה ש"אל תיראו (גם מלשון הבטחה), הגיע זמן גאולתכם",

וכן תהי' לנו, שמישיח צדקנו כבר יבוא בפועל וכבר יעמוד על גג בנין בית המקדש ויכריז וישמיע, שמישיח כבר הגיע!

אמן כן יהי רצון.

(משיחת ש"פ ראה, מבה"ח אלול ה'תש"נ - מוגה)

רואים (בשנת נסים) איך שמתקיימים על זה בחז"ל, כולל - הסימן שמובא בילקוט שמעוני (שהוזכר לאחרונה כמה פעמים): "שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי האומות מתגרין זה בזה כו', מלך פרס מתגרה במלך ערבי והולך מלך ערבי לארס ליטול עצה מהם כו', וכל האומות מתרעשים ומתבהלים כו', ואומר להם (הקב"ה לישראל) בני אל תתיראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם כו', אל תיראו הגיע זמן גאולתכם כו' [ואח"כ ממשיך בילקוט]: בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם".

(משיחת יום ד' פ' נצבים-וילך, כ"ב אלול תש"נ - מוגה)

תשורה
מפאנל
20
ל"שנה
שמלך
המשיח
נגלה בו"
תשרי
ה'תשע"א

❖

"המאורעות במפרץ הפרסי - **מסימני הגאולה**, כמארז"ל בנוגע לימלכיות מתגרות כו", ובפרטיות יותר - 'מלך פרס' (דקאי בפטות על השטח שכולו עירק) מתגרה במלך ערבי כו' וכל אומות העולם מתרעשין ומתבהלים כו', ואומר (הקב"ה) להם (לישראל) . . אל תיראו הגיע זמן גאולתכם', וממשיך ומסיים 'בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם'."

(משיחות שבת בראשית (אסרו-חג דשמע"צ ושמוח"ת) תנש"א - מוגה)

❖

. . כשרואים המאורעות שבתקופה האחרונה בנוגע ל"תולדות ישמעאל" (שבסיום פרשתנו) - אשר, נוסף לכך שכללות הענין ד"מלכיות מתגרות זו בזו" הוא מסימני הגאולה, כמארז"ל "אם ראית מלכיות מתגרות זו בזו צפה לרגליו של משיח", ה"ז בהדגשה יתירה בנוגע ל"תולדות ישמעאל", כדאיתא בילקוט שמעוני "שנה שמלך המשיח נגלה בו . . מלך פרס מתגרה במלך ערבי . . כל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים" (כפי שרואים במוחש הבלבול דאזה"ע שלא יודעים מה לעשות, ומחפשים עצות שונות כו'), והקב"ה אומר לישראל "בני אל תתייראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם . . הגיע זמן גאולתכם", וממשיך ש"מלך המשיח . . עומד על גג בית המקדש" והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם" - כפי שהכריזו ומכריזים במיוחד לאחרונה.

1) להעיר מדיוק לשון המדרש "עומד על גג בית המקדש" - שגגין לא נתקדשו (פסחים פה, סע"ב. רמב"ם ה' ביהב"ח פ"ו ה"ז), דיש לומר, שבה מרומי שההכרזה "ענוים הגיע זמן גאולתכם" באה מחוץ לארץ שלא נתקדשה בקדושת ארץ ישראל, בדוגמת החילוק שבין גג המקדש להתוך המקדש עצמו.

(משיחות ש"פ ח"י שרה, כ"ב מרחשון תנש"א - מוגה)

❖

ובפרט בשנה זו, "הי' תהא שנת נפלאות אראנו", ולאחרי שכבר ראו נסים ונפלאות בתקופה האחרונה . . ובה ניתוסף עוד יותר בימים האחרונים ממש:

המאורעות דימים האחרונים בהענין ד"מלכיות מתגרות זו בזו" מדגישים שנמצאים בסמיכות ממש להגאולה, כמבואר במדרשי חז"ל שענין זה הוא **מסימני הגאולה**.

ובלשון המדרש "שנה שמלך המשיח נגלה בו . . מלך פרס מתגרה במלך

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

ערבי . . . וכל אומות העולם מתרעשין ומתבהלין . . . ואומר להם (הקבה לישראל) בני אל תתיראו, כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם . . . **הגיע זמן גאולתכם**."

. . . ובנוגע לפעולותיהם של שונאי ישראל שמנסים לפגוע ח"ו - אין בהם ממש, ולא יעלה הדבר בידם, . . . השייכות דמאורעות אלה לבניי היא - הידיעה ש"הגיע זמן גאולתכם" שלכן, עמדו הכן כולכם לקבלת פני משיח צדקנו...

(משיחות ש"פ בא, ד' שבט תנש"א - מוגה)

במשך השנה הזאת - עליי נתנו יהודים את השם והסימן: "הי תהא שנת נפלאות אראנו, ועוד קודם לכן, בסיומה של השנה שעברה, שצויינה על-ידי יהודים בסימן: "היה תהא שנת ניסים" - הודגש פעמים רבות הקשר לדברים שחז"ל גילו מראש (בילקוט שמעוני ישע"י רמז תצט), על המלחמות שיתרחשו בחלק ההוא של העולם, אשר הן מהסימנים המעידים שמתקרבת הגאולה האמיתית על ידי משיח צדקנו.

(ממכתב כללי, כ"ה אדר תנש"א - מוגה)

האמור לעיל הוא בהדגשה יתירה כשנמצאים בחודש ניסן דשנה זו "הי תהא שנת נפלאות אראנו", וכמדובר (גם במכתבים כלליים) ע"ד הניסים והנפלאות שקרו בשנה זו . . . ובדאי ימשיך הקב"ה להראות ניסים ונפלאות, עד - ועיקר - "אראנו נפלאות" בגאולה האמיתית והשלימה,

שהמלחמות באותו חלק בעולם ("מלך פרס" עם "מלך ארס") הן מהסימנים שמיד באה הגאולה ע"י משיח צדקנו, כדאיתא בילקוט שמעוני, ובלשונו, ש"בני אל תתיראו . . . הגיע זמן גאולתכם", ו"מלך המשיח עומד על גג ביהמ"ק והוא משמיע להם לישראל ואומר, עונים הגיע זמן גאולתכם!"

(משיחות ש"פ צו, שבת הגדול, ח' ניסן תנש"א - מוגה)

וענין זה מודגש ביותר וביותר בשנה זו - שנת ה'תנש"א, שסימנה מרומז בפסוק "תנשא מלכותו" (דקאי על דוד ושלמה), שמלך המשיח הוא מזרעם בכל העולם כולו, והר"ת שלה "הי תהי שנת אראנו נפלאות", "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" - מתחיל מה"נפלאות" שכבר ראו (נוסף על אלה שיראו בעתיד, "אראנו") בפועל ובגלוי לעיני כל העמים בשנה זו, שבהם נתקיימו דברי הילקוט שמעוני: "שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכיות אומות העולם מתגרים זה בזה, מלך פרס כו' מלך ערבי כו', ואומר להם (הקב"ה לישראל) בני אל תתיראו, כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם

תשורה
מפאנל
20
ל"שנה
שמלך
המשיח
נגלה בו"
תשרי -
ה'תשע"א

. . הגיע זמן גאולתכם", ומאז (ובפרט בחודש ניסן, חודש הגאולה) עומדים כבר "בשעה שמלך המשיח בא ("הנה זה בא"). . ומשמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם".

(משיחות ש"פ נשא, י"ב סיון, ה'תנש"א - מוגה)

שנה זו היא "תהא) שנת נפלאות אראנו" (כהר"ת דמנין השנה שנתפשו בתפוצות ישראל), השנה שבה יקויים היעוד "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", וכבר ראו בפועל "נפלאות" המעידים שזוהי ה"שנה שמלך המשיח נגלה בו", ועד ל"שעה שמלך המשיח בא" . . והוא משמיע להם לישראל עניים הגיע זמן גאולתכם" (כדברי הילקוט שמעוני), ועד להכרזה ש"הנה זה (המלך המשיח) בא", שכבר בא, היינו, שעומדים כבר על סף התחלת ימות המשיח, על סף התחלת הגאולה, ותיכף ומיד המשכתה ושלמותה.

(משיחות ש"פ בלק, י"ז (טוב) תמוז תנש"א - מוגה)

דובר כמ"פ בתקופה האחרונה שלפי כל הסימנים נמצאים אנו ב"שנה שמלך המשיח נגלה בו" (נוסף על החשבון דערב שבת לאחר חצות שמתחיל בשנת ה'תנש"א) - כמרומו בהר"ת (שנתפשו בכל ישראל) "הי תהא שנת נפלאות אראנו", ובפרט שבמשך השנה ראו בפועל (ויראו עוד) כו"כ מאורעות שהם "נפלאות", ויתירה מזה, שכל א' מהם הוא באופן של "פלא" גם ביחס לה"פלא" שלפניו, פלא לגבי פלא שמעורר התפעלות חדשה.

(משיחות ש"פ ואתחנן, שבת נחמו, ט"ז מנחם-אב תנש"א - מוגה)

ובפרט בשנה זו, שלפי כל החשבונות והסימנים היא ה"שנה שמלך המשיח נגלה בו" (כמדובר כמה פעמים בחדשים האחרונים)

(משיחות ש"פ עקב, כ"ג מנחם-אב, מבה"ח אלול תנש"א - מוגה)

והדגשה מיוחדת בכהנ"ל (בחודש אלול ד) שנת ה'תנש"א - "תנשא" בלשון ציווי - הן בנוגע להתגלות וביאת המשיח ש"נשא גו' מאד", והן בנוגע להנישואין דכנס"י והקב"ה שבימות המשיח, ובלשון הילקוט שמעוני: "שנה שמלך המשיח נגלה בו" . . עומד על גג בית המקדש . . ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם"

(משיחות ש"פ תצא, י"ד אלול ה'תנש"א - מוגה)

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

ואולי יש לומר, שמרומז בלשון הרמב"ם (בהלכות מלך המשיח) "ובנה מקדש **במקומו**" - דלכאורה: מהו הצורך להשמיענו כאן שבנין המקדש הוא **במקומו**? ולאידך, למה אינו מפרש המקום, "ובנה מקדש **בירושלים**"? - ש"במקומו" רומז גם על מקומו של מלך המשיח בזמן הגלות (**לפני** ש"הרי זה משיח בודאי"), היינו, שבהיותו **בגלות** (ששם יושב וממתין ומצפה לגאול את בני"י ושכינה עמהן מהגלות) בונה מלך המשיח מקדש (מעט) שהוא מעין ודוגמת המקדש שבירושלים¹ (כמו "בי כנישתא דשף ויתיבי", "שנסע מקדש וישב שם"), בתור הכנה למקדש העתיד, שיתגלה תחילה שם, ומשם ישוב (עם הקב"ה ובני"י) לירושלים. . יש לבאר כהנ"ל בנוגע ל"בית רבינו שבבבל" **בדורנו זה** - ביתו (בית הכנסת ובית המדרש) של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו...

1) ואולי יש לומר, שמ"ש במדרש (יל"ש ישעי' רמז תצט) ש"בשעה שמלך המשיח בא **עומד על גג בית המקדש** והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם", קאי על גג בית המקדש **דמקדש מעט** שבחוץ לארץ** שהוא במקום המקדש בירושלים ("שנסע מקדש וישב שם"), כן, לאחר ששקדש העתיד יתגלה וירד למטה לא יהי צורך להשמיע לישראל "הגיע זמן גאולתכם".

** ועפ"ז יומתק הדיוק "עומד על גג בית המקדש" - ש"גגות . . לא נתקדשו" (רמב"ם ה' ביהב"ח פ"ו ה"ז), שרומז על חו"ל בערך לקדושת אי"י.

(משיחות ש"פ נח תשמ"ז, ש"פ פינחס וכ"ח סיון תנש"א. ועוד, קוני' בית רבינו שבבבל - מוגה)

תשורה
מפאנל
20
ל"שנה
שמלך
המשיח
נגלה בו"
- תשרי
ה'תשע"א

העובדות שמאחורי ה'פסק'

כ"ח ניסן תנש"א אחר תפילת ערבית. כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מטיל פצצה: מבלי הבט על כל הענינים עדיין לא פעלו ביאת משיח צדקנו בפועל ממש, דבר שאינו מובן כלל וכלל. תמיהה גדולה שמתאספים עשרה ויותר יהודים שלא מופרך אצלם שהיום לא יבוא משיח, ומחר לא יבוא משיח, ומחרתיים לא יבוא משיח צדקנו רח"ל. ואם היו צועקים באמת ולא מפני הצינוי [כלומר שאם היו צועקים לא בגלל שהרבי אומר אלא צעקה פנימית אמיתית] אז משיח מזמן היה כבר בא... מה עוד יכולני לעשות... נמצאים בגלות פנימית בעבודת ה'...

אני את שלי עשיתי, ומכאן ואילך אני מוסר את העניין אליכם, עשו כל אשר ביכולתכם באופן של אורות דתוהו בכלים דתיקון, לפועל ביאת משיח צדקנו.

הרבי ממשיך ואומר שסוף כל סוף יהי רצון שיהיו עשרה מישראל שיתעקשו על העניין, מכיוון שעם קשה עורף הוא - למעליותא [כלומר שלא מוותרים], ועי"ז יביאו את הגאולה השלימה בפועל ממש. והרבי מסיים שוב ואני את שלי עשיתי, ומכאן ואילך אני מעביר את העניין אליכם, עשו כל שביכולתכם להביא את משיח צדקנו בפועל ממש וכו'.

כל חב"ד נכנסה להלם מבחינה מסויימת, אף פעם לא שמעו מילים כאלה, כל אנ"ש מכל הארץ התקשרו אחד לשני וקיבלו החלטה ספונטנית להתאסף בכפר חב"ד במוצאי־שבת (השיחה הייתה ביום חמישי בערב) ולטכס עצה. כל השבת עברה עלינו בלחץ ובמתח, הבנו שאלו רגעים מאד מאד נעלים, שיכול להיות שכל העניין יתחמק מהידיים. הרבי בשיחה הזכיר את התאריכים כ"ח כ"ט ל' ניסן, ר"ח וב' אייר, וכאילו חיבר את יום ההולדת של הרבי מהר"ש [ב' אייר] - להתעסק עם המשימה שנתן באופן של 'לכתחילה אריבער'. כל השנים אצל הרבי ראו שכך, באופן של 'לכתחילה אריבער', צריך להתנהג כל חסיד.

הרגשנו ששעון החול דופק וממש כל רגע צריך לחשוב על רעיון לטכס עצה. לא ידענו איך לאכול את הדברים, והמילים גם הן היו עדיין לא ברורות.

ברצוני להקדים שאין חסיד חב"ד בעולם שאינו יודע שהרבי הוא מלך המשיח. כבר בחול המועד פסח אותה שנה ניסינו לשאול את הרבי האם לעשות פעולות בעניין פרסומו כמלך המשיח, זאת לאחר שכבר עברו התאריכים החזקים של חודש ניסן, שבו נגאלו ובו עתידים להגאל, כבר עבר ר"ח ניסן שכולל את כל החודש, ב' ניסן - הסתלקות הרבי הרש"ב ויום הכרזת "יהי המלך", י"א ניסן - יום ההולדת של נשיא הדור שככל הדור, י"ג - יום ההולדת הצמח צדק, י"ד ניסן ערב פסח - יום הולדת הרמב"ם, משיח בדורו שכתב הלכות מלך המשיח, פסח עצמו - שאז בני צריכים לצאת לגאולה, ועד מתי.

שאלה זו באה לאחר תקופה ארוכה בה ראו שינוי בהנהגתו של הרבי, וחיידוש בביטויים בקשר לגאולה הקרובה.

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

הרבי אמר על מלחמת המפרץ שזה מסימני הגאולה "שנה שמלך המשיח נגלה בה, ועומד על גג בית המקדש" [שזה בית מדרשו 770 כפי שהסביר בהזדמנות אחרת (קונ' 'בית רבינו שבבבל'')] ומשמיע להם לישראל ענווים הגיע זמן גאולתכם". חודשיים לפני כן (ש"פ משפטים) אמר על הפסוק "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו" - [שקראנו עד י"א ניסן אותה שנה בפרק של הרבי פ"ט], ש"המינוי דוד מלכא משיחא הרי כבר היה, וצריכה להיות רק קבלת מלכותו ע"י העם וההתקשרות בין המלך והעם בתכלית הגילוי - בגאולה האמיתית והשלימה".

ואסור לשכוח שבקשר עם מלחמת המפרץ היו הנבואות של הרבי שלא תהיה מלחמת גאזים, כאשר הרבי היחיד שאמר זאת! בעולם הסתכלו על זה די בביטול. כולם נכנסו לחדר האטום עם מסכות, ומיותר לתאר את הפאניקה שהשתררה כאן, ורק הרבי היחיד, הנביא העומד בשער־בת־רבים, מרגיע, מעודד ומכריז שהמקום הבטוח ביותר הוא ארצנו הקדושה. אבל לנו קשה לראות מה שהרבי רואה מקצה העולם ועד קצהו, יש לנו בראיה "קטרקט" כבד, ולפעמים לא קל לתפוס שיש מישהו גבוה הרואה למרחוק.

ולאחר הנצחון, התבטא הרבי במכתבים הכלליים ובשיחות שהיה זה בדוגמת "למכה מצרים בכוריהם" - התחלת הגאולה והניסים של הגאולה האמיתית והשלימה. הרבי אמר שעוד יראו דברים שהם באין ערוך לגבי הניסים שהיו עד עכשיו במלחמת המפרץ, "אראנו נפלאות" ולמעלה מזה.

[ברצוני רק להזכיר מתי ראו אותם: הגיע חודש מנחם אב, וכולם שואלים: איפה אותם ניסים ונפלאות שמדברים עליהם? והנה לפתע תוך ארבעה ימים, מעצמת על שאימה על כל העולם כולו בנשק גרעיני, מתפוררת לחתיכות ללא שפיכות דמים. היו בטוחים שנהרות של דם יישפכו אם יקרה משהו ברוסיה, והנה כל הממלכה הזו מתמוטטת. ושואלים את הרבי לפני כן מה לעשות עם השלוחים של הרבי שנמצאים שם, האם לעזוב את המקום? הרבי אומר לא, שישארו. שאלו האם להמשיך לפרסם בעיתונים שהגיע זמן גאולתכם, הרבי אמר להמשיך. לא עברו שלושה־ארבעה ימים, וכל העסק התבהר, פשוט דבר פלאי - וזה ניסי לא פחות ממלחמת המפרץ, והרבה הרבה יותר. מעצמה שלמעלה משבעים שנה הפילה את חיתתה על העולם כולו, הפכה להיות גרורה קטנה, דוב ללא ציפורניים שאינו מסוגל לעשות כמעט שום דבר. עוד לפני זה הרבי גם חזה את יציאת היהודים משם כידוע, ועוד].

בעקבות כל זה, שאלנו את הרבי האם לעשות פעולות - בעיתונים וע"י השלוחים - להודיע לכל העולם שצריכים לקבל את מלכות הרבי מלך המשיח. וכאמור, בחול־המועד פסח קיבלנו תשובה שעדיין אי אפשר לעשות את זה. ובכ"ח ניסן הרבי בא עם השיחה ומודיע לכולם שצריכים לעשות ענינים נעלים ביותר, לא באופן שהיה עד היום, אלא התחילה תקופה חדשה.

אני את שלי עשיתי, ואני פונה אליכם ואומר, תעשו את כל מה שביכולתכם כדי לגלות את מלך המשיח! נכנסנו ללחץ אדיר, באופן אישי ראיתי שנפתחו כאן דברים

תשורה
מפאנל
20
ל"שנה
שמלך
המשיח
נגלה בו"
- תשרי
ה'תשע"א

שרק לפני שבועיים אי אפשר היה לעשות אותם. כלומר ההולדת, שעת הלידה הגיעה. ולא היה צריך שום זירוז כבר, היה צריך לפעול את העניין!

האסיפה בכפ"ח - הכרזה ראשונה על פסק הדין

כשהגענו לכפר חב"ד באותו מוצ"ש, היינו חדורים בתחושה שהגיע רגע האמת של אותה שנה, שכבר היה נראה מהרבי שחייבת להיות ההתגלות.

הגענו לכפ"ח במוצש"ק ל' ניסן, לא ידעו מה לעשות, היו צעקות מהקהל, חלק ביקשו שהרבנים יפסקו, למעשה הדברים לא היו ברורים, היה רעש גדול. אבל תוך כדי זה הועלה ברמקול [ע"י הרב שמואל פרומר] העניין של פסקדין, אמרו שהרבי רוצה פסקי דין, וביקשו מהרבנים שיפסקו שהרבי משיח. ראו שהרבי עצמו יזם ופנה למאות רבנים מורי הוראה שיפסקו שהגיע זמן הגאולה, ויש פסקי דין ממאות ואולי אלפי רבנים שחתמו על כך, אבל זה לא היה פס"ד על הרבי עצמו. ואכן, עוד באותו מעמד הכריז הרב חנזין ופסק בשם הרבנים שהרבי הוא מלך המשיח וכו'. אלא שזה היה בעליפה ולא חתמו על כך.

הרה"ח הרב מרדכי שמואל שי' אשכנזי

בהמשך לכך ביקשו ששלושה אנשים יסעו לרבי ויבקשו מהרבי את ההתגלות בתחנונים. ביקשו אז מר' טוביה פלס ור' זושא ריבקיין וגם ממני שאסע אתם לשם בשם הציבור. אחד מהמשתתפים אפילו בא לאסיפה עם כרטיס טיסה לרבי לבקש ממנו לבוא לארץ... אמרתי שאין שום טעם לנסוע כך לרבי. הדבר היחידי שבגללו יש טעם לנסוע ולבקש הוא באם יש פס"ד או משהו ביד, שנוכל לבוא ולהתחנן ולבקש מהרבי.

הרב אשכנזי מנסח וחותר על פסק הדין

נמצא כאן ידידי כאחי ר' אבי טאוב, שהרבי מינה אותו יחד איתי לשליחויות רבות, הן השליחות של הטנקים וצבאות ה' בארץ, והן שליחויות לרוסיה במשך מספר שנים, לפעול כמה ענינים של הרבי בשנים שלפני התפוררות הקומוניזם.

הלכנו איתו לרב מרדכי שמואל אשכנזי המראדאתרא של כפר חב"ד, מיד אחרי האסיפה. גם הרב חשב שצריכים לעשות את

הרה"ח ר' אברהם שי' טאוב

העובדות שמאחורי ה'פסק'

זה, ומיד התיישב והתחיל לכתוב, בפרט שלאחר האסיפה עוד ישבנו בבית מנחם בכפר חב"ד על העניין. למרות שבאותה שעה הוא קצת נח הרי מיד כשהגענו והצענו את העניין הוא התיישב, והתחיל להכין את פסק הדין. פסק הדין הזה הראשון לא התפרסם כל כך, ואחריו נכתבו כמה פסקי דין שהרבי הוא מלך המשיח בנוסחים שונים, וזה הראשון [ראה מסגרת בע' הבא].

פס"ד זה נכתב אור לל' ניסן לסדר טהרה, וכאן התחיל סדר מאורעות מדהימים שאנשים שלא היו בתוך התמונה לא מודעים לזה. אנחנו יושבים במוצאי שבת מאוחר בלילה, והרב מנסה להתקשר לרבנים. השעה כבר אחת, שתיים, שלוש לפנות בוקר, מתקשים להשיג את הרבנים, ומי שמדברים איתו מפחד, זה היה פס"ד די מהפכני, שמצווים לקב"ה בפס"ד שהרבי מלך המשיח חייב להתגלות. אבל הבנו שכאן צריך להיות עניינים של אורות דתוהו בכלים דתיקון, וגם הרב אשכנז שליט"א ראה את העניינים בצורה כזו, שהרי כאשר רבנים פוסקים הלכה למטה, מקיימים זאת למעלה, וזה מתקבל אצל הקב"ה ופועל בעולם.

טלפונים והתייעצויות לכל העולם

לאחר מכן צילצלתי לכמה חברים מכל העולם שידעתי שהם "המשוגעים לדבר", מה שנקרא מהקומנדו, שמוכנים למסור את הנפש, ודיברנו שחייבים לעשות פעולה שתכריח את ההתגלות. חשבנו שצריכים להפגש בצורה חשאית, ועוד לפני ב' אייר צריכים לגמור את העניין ויהי מה. כבר היה לנו את הפס"ד של רב אחד שחתם, אמנם רב חשוב, הרב של כפר חב"ד, וכבר היה בשביל מה לבוא, אך עדיין לא היינו רגועים, רצינו לפחות שלושה רבנים שיהיה כמו בית'דין.

קבענו תאריך יעד שבחמש בבוקר ב' אייר נפגשים במשרד של הניידות בקראון הייטס, לפנות בוקר שאף אחד לא יראה אותנו. אחד היה צריך להגיע מאיטליה - ר' שלום בער פרידמן, אחד מברזיל - ר' לייבל זאיאנץ, ר' משה סלונים מניו יורק, ודיברנו שהרב גרשון מענדל גרליק הרב של מילאנו יגיע, ור' יענקל טילסון.

מדובר בקבוצה שהיו תמיד מוכנים לנסוע בשליחויות של הרבי. הזכרתי אחד המיוחד מהם, שבקרוב בתחיית המתים נראה אתו, ר' שלום בער פרידמן ממילאנו, שהיה פרטיזן משך כל שנות המלחמה ביערות רוסיה. שמעתי ממנו פעם במשך לילה שלם סיפורים על מה שעבר עליו ברוסיה, שפשוט לא שמעתי בחיי סיפורים מרתקים כאלו. היה אחד החיילים הכי חזקים בעלי מסירות נפש של הרבי מלך המשיח. הוא פעל וטיפל הרבה בעולים שיצאו מרוסיה דרך מחנות עולים באיטליה, ואת כל הונו ואונו השקיע לטיפול בהם.

באותו לילה כשדברתי איתו מכפר חב"ד, חשבתי שיהיה לי ביד את הפס"ד ואצא מיד. נסעתי לחצי שעה הגעתי הביתה לקחתי את הפספורט ויצאתי בחזרה לדרך. בדרך עברתי דרך ר' אבי טאוב בנתניה ודפקתי אצלו לפנות בוקר בבית, אמרתי לו: אבי, מה אתה אומר, אתה רוצה להצטרף? אני הולך לעשות דבר כזה, פס"ד יש לנו

תשורה
מפאנל
20
ל"שנה
שמלך
המשיח
נגלה בו"
- תשרי
ה'תשע"א

נוסח פסק הדין שנחתם ע"י הרבנים באה"ק:

בית דין רבני אנ"ש בארה"ק ת"ז

מוצש"ק פ' טהרה ל' דחודש הגאולה - ניסן שהוא א' דר"ח אייר שנת נפלאות

אראנו

אלפי שנים נמצאים בני ישראל בגלות מפוזרים ומפורדים בין העמים וכבר סבלו צרות ר"ל ל"ע במידה ויתר מן המידה וכלו כל הקיצים ועיניהם כלות ומצפות לבוא הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו,

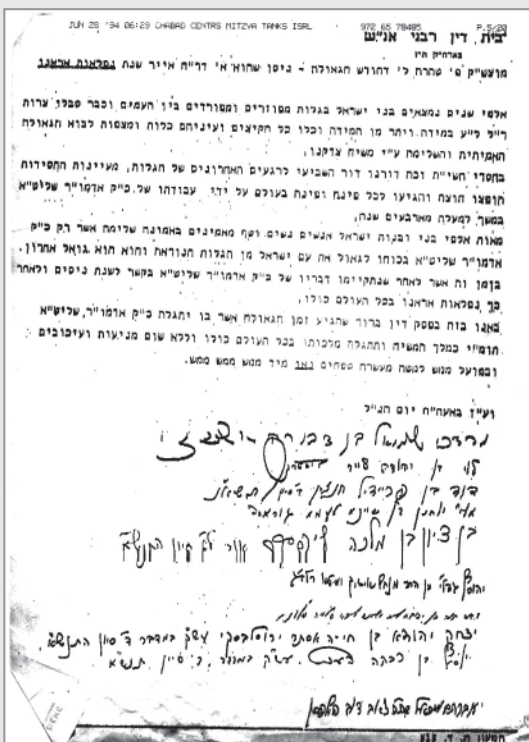
בחסדי השי"ת זכה דורנו דור השביעי לרגעים האחרונים של הגלות, מעיינות החסידות הופצו חוצה והגיעו לכל פינה ופינה בעולם על ידי עבודתו של כ"ק

אדמו"ר שליט"א
במשך למעלה
מארבעים שנה,

מאות אלפי
בני ובנות ישראל
אנשים נשים וטף
מאמינים באמונה
שלימה אשר
רק כ"ק אדמו"ר
שליט"א בכוחו
לגאול את עם
ישראל מן הגלות
הנוראה והוא הוא
גואל אחרון.

בזמן זה אשר
לאחר שנתקיימו
דבריו של כ"ק
אדמו"ר שליט"א
בקשר לשנת
ניסים ואחר כך
נפלאות אראנו
בכל העולם

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

צילום ה"פסק-דין"

כולו, באנו בזה בפסק דין ברור שהגיע זמן הגאולה אשר בו יתגלה כ"ק אדמו"ר שליט"א תומ"י כמלך המשיח ותתגלה מלכותו בכל העולם כולו וללא שום מניעות ועיכובים ובפועל ממש למטה מעשרה טפחים נאו מיד ממש ממש ממש.

רק מרב אחד, ואני לא יודע אם אנו חוזרים לכאן בכלל, אינני יודע מה יהיה אחרי מה שאנו הולכים לעשות עכשיו, אבל מה שבטוח, את זה אני הולך לעשות. אבי אמר לי: תראה, אתה יודע שאני לא מבין גדול בדברים האלה, באשר תלך, אלך... כל השנים אנו הולכים ביחד, הרבי שם אותנו ביחד, מה שאתה תחליט לעשות אעשה גם.

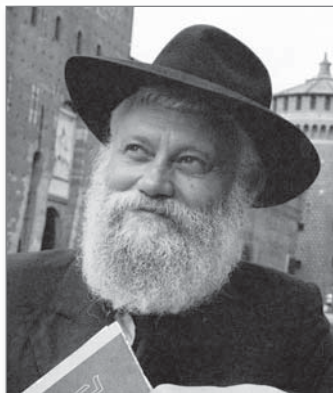
כשהגעתי לנצרת-עלית דיברתי עם רכז הפעולות בניידות חב"ד, הקמב"צ [=קצין מבצעים] ר' שמריה הראל. הוא ביקש להצטרף לעניין. אמרתי לו בסדר, אבל תדע שזו נסיעה מאד גורלית ואחראית. ביום שני בלילה שעה לפני הנסיעה, שלחנו פקס לרבי מלך המשיח שאנו נוסעים כדי לפעול את ההתגלות ומבקשים ברכה שנצליח.

כמובן לא חכינו לתשובה, כי כשאומרים עשו כל מה שביכולתכם, לא שואלים האם זה ביכלתי או לא ביכלתי, אלא צריך לעשות מה שמבינים באופן דאורות דתוהו בכלים דתיקון. ראינו שעד שלא נלך בפועל ממש לא יהיה שום דבר. יחד עם זאת, כאמור, הרב אשכנזי אמר שהוא מעוניין שאם מגישים את זה לרבי, שיהיו שם לפחות עוד שני רבנים.

יצאנו לדרך ביום שני בלילה אור ליום שלישי ב' אייר. כפי שסכמנו נפגשנו בחמש בבוקר במשרד של הניידות בניו יורק. אחרי מאות פעמים שנסענו לרבי ובשליחויות כו' - אבל הרגשה כזו חשובה ותחושת שליחות כה נעלית מעולם לא הרגשנו.

הרבנים העלער וגרליק חותמים

בפגישה האמורה לא כולם הצליחו להגיע, וביקשו שנכתוב מכתב בשמם שהם גם חתומים עליו. החלטנו לכתוב מכתב 'קבלת המלכות' והתחייבות לרבי שנכללים בו כמה דברים מאד כבדים, ובבקשה שאחרי כל מה שכתבנו שם, שהרבי יתגלה בפועל ממש.

הרה"ח הרב גרשון מענדל שי' גרליק

החלטנו לנסות בפעם האחרונה האם הרבנים במקום יהיו מוכנים לחתום על פסק הדין. איך שיצאתי מהמשרד עם הרב יצחק שפרינגר, שהוא היה אחד מאותם החברים שחתומים על מכתב קבלת המלכות וההתחייבות לרבי, נגשנו לכיוון משרד הבד"צ של קראון-הייטס אולי נפגוש שם בשעה זו - קצת אחרי חמש בבוקר! - את אחד הרבנים.

עלינו למעלה ובאמת פגשנו שם את הרב יוסף אברהם העלער, הוא התבונן בעניין,

ראה את הנוסח של הפס"ד, ובסופו של דבר החליט. אמנם בתחילה הוא נבהל, כי זה היה פס"ד חדשני בעל תעוזה חזקה מאד באותו זמן, כמובן שחתם על הפס"ד.

כשירדנו למטה פגשנו הולך לקראתנו את הרב גרשון מענדל גרליק, הרב של

תשורה
מפאנל
20
ל"שנה
שמלך
המשיח
נגלה בו"
תשרי
ה'תשע"א

מילאנו. אתו הרי כבר דיברנו במוצאי שבת. ובלי לחכות לאף מילה הוא מיד חתם. אח"כ סיפר שיום קודם אסף את כל האנשים במילאנו והם חתמו על מכתב לרבי, שמבקשים שהרבי יתגלה. ומיד הם קיבלו מהרבי תשובה ארוכה וקצת חריפה, שתוכנה שאין בזה כל מענה למה שהרבי תבע וכו'. הרב גרליק היה בלחץ מזה, אך כאשר ראה את הפס"ד, הבין שכאן זה עניין רציני יותר ומיד חתם.

כעת כבר היו שלושה רבנים - מעין בית'דין שחתומים על הפס"ד. באותו רגע קצת "נרגענו", ומכיוון שלא רצינו, כפי שסיכמנו מראש, שאף אחד יראה אותנו, ובמקום כזה קשה מאד להתחבא, נעלמנו חזרה במשרד של הניידות, ושם פרצנו בריקוד, וכמנהג חסידים עשינו גם כן "קולע" מרוב התלהבות. אני זוכר שר' שלום בער פרידמן ור' יצחק שפרינגר ור' לייבל זאיאנץ ור' יעקב טילסון ואבי ושמריה ואני ור' משה סלונים כולנו היינו פשוט בהתלהבות עצומה.

חיכינו כמה שעות, לא הראנו את עצמנו ב-770 כדי לא ליצור גלים וכדי שהכל יהיה שקט. החלטנו שאם כבר יש לנו בי"ד שחתום על הפס"ד, אין טעם שנסע לאוהל לקרוא את הפס"ד שם, אלא נמסור אותו ישר לרבי מלך המשיח עצמו. לזה היה מצורף מכתב קבלת המלכות והתחייבות של עשרה אנשים [שלא כולם היו בשעת מעשה של מסירת המכתב והפס"ד לרבי, אלא שביקשו להיות חתומים עליו].

במכתב קבלת המלכות וההתחייבות השתמשנו בנוסח שכפי הנראה הרבי יותר מאוחר באחת השיחות התייחס לזה, והבנו את ה"רמז" שהרבי רוצה שיעשו דברים באופן שהנשמה תשאר בגוף ולא באופן של... רצוא ושוב קוראים לזה בלשון החסידות.

אבל כתבנו כך כי ההתלהבות והרצון שהרבי יתגלה היו כל כך גדולים שפשוט לא ידענו מה עושים, ובשביל הדבר הזה היינו מוכנים לעשות הכל. החלטנו לחכות לרבי ליד המקווה. ידענו שאם נעמוד ליד 770 יהיה רעש גדול (ומטעם זה החלטנו למסור זאת ישירות ולא דרך המזכירות). רצינו שהדבר ישאר חשאי, ולראות בעצמנו כיצד העניין מתקבל אצל הרבי.

ליד המקווה: מתקבלות חתימות הרבנים ביסטריצקי ואקסלרוד

העובדות שמאחורי ה'פסק'

ביום שהרבי הולך לאוהל הוא יוצא לפני כן למקוה, וכך גם באותו יום - ב' אייר. ידענו שהרבי יוצא מיד אחרי התפילה למקוה, והזדרזנו להיות שם לפני שהרבי מגיע. נשארנו בינתיים בתוך המכונית כדי שמי שעובר ליד לא ישים לב, וחיכינו.

היה בידינו גם טלפון סלולרי שלא היה כל כך נפוץ באותם ימים. שבמידה ועוד רב יחתום, נקבל הודעה על כך מהמזכיר במשרד הניידות שנשאר שם לקבל טלפונים דחופים.

תוך כדי שאנו יושבים שם באוטו ליד המקוה, קיבלנו טלפון שיש עוד חתימה, של

הרב לוי ביסטריצקי [ע"ה] מצפת, שמצטרף לחתימה שהרבי הוא מלך המשיח וחייב להתגלות תיכף ומיד ממש. שמחנו שיש כבר ארבע חתימות, אבל היה מאד איכפת לנו שאם יש כבר שתי חתימות מארץ ישראל, שתהיה עוד חתימה מארץ ישראל, שיהיה ב"ד מארץ הקודש בלבד.

הרה"ח הרב לוי ביסטריצקי ע"ה

עוד לפני כן, יצרנו מהמשרד קשר טלפוני עם מזכיר ניידות חב"ד בנצרת-עלית אבי בן זכריה, וביקשתי שיתקשר לרב גדליה אקסלרוד אב"ד חיפה, וישלח לו את הפס"ד, ויסביר לו את המצב, ויבקש ממנו לשלוח את החתימה מיד בפקס למשרד שלנו בניו יורק. עוברות עשר דקות, ועוד עשר דקות, והרבי שבדרך כלל מגיע מיד, והפעם יש עיכוב של שלושת רבעי שעה. אחרי חמישים דקות קבלנו טלפון דחוף מעקיבא המזכיר בני. שהגיע פקס עם חתימה של הרב אקסלרוד, אב"ד חיפה, שהוא עכשיו קיבל את זה וביקש למצוא אותנו דחוף ביותר, ולמסור לנו את זה ביד.

הרה"ח הרב גדלי' שי' אקסלרוד

באותו רגע קיבלנו הודעה שהרבי יצא למקוה ומיד יהיה כאן, ידענו שלא נספיק להביא את החתימה של הרב אקסלרוד, אז הוספנו על הפס"ד שברגע זה הגיע פקס מהרב אקסלרוד והוא הוסיף על פסקדין את השורה "הגיע עת אשר כ"ק אדמור"ר שליט"א ישב כמלך המשיח על כסא השם" וחתם, וכתבנו שנביא את חתימתו אחר כך. כעת היו שלושה רבנים מארץ הקודש ועוד שני רבנים מקומיים, הייתה זו פריצת הדרך. ביום ב' אייר, "לכתחילה אריבער" - חמישה

רבנים שחתמו על הפס"ד ה"מהפכני" הזה, מכתב קבלת המלכות וההתחייבות שלנו מעשרה יהודים. כעת יש ביד משהו לתת לרבי בעניין "עשו כל שביכולתכם".

ב' אייר תנש"א - הרבי מקבל את הפס"ד שהוא מלך המשיח

כאמור לא עוברות שלוש דקות מההודעה שהגיעה החתימה של הרב אקסלרוד, ומודיעים לנו שהרבי כל רגע מגיע. קפצנו מהמכונית ונעמדנו. הרבי מלך המשיח יוצא מהמכונית, וכאילו שהוא מחכה לזה. הוא הולך לכיוון המקווה, אבל נעצר

לשבריר שניה, מחכה שניגש אליו. אצל הרבי כל התנועות מהירות וזריזות, וכאן נעצר קמעא מביט אלינו בפנים מאד מאירות. ניגשתי לרבי מלך המשיח, ואמרת שפה נמצאים הפסקי דינים על הרבי מלך המשיח, וכאן זה מכתב מעשרה יהודים. הרבי הסתכל עלי, מסתכל אחר כך על כולם, סקר את אלו שעמדו שם, את הקבוצה, במבט מאיר עם חיוך ואומר: "ישר כה, ישר כח!" והכניס את המעטפות לכיס ה"סירטוק" על לוח לבו הקדוש.

הבנו שהפעולה הצליחה ואנו על הדרך הנכונה. היינו נרגשים באופן שפשוט אי אפשר לתאר את זה. אני לא זוכר הרבה זמן את עצמנו ככה.

החלטנו שזה לא מספיק וצריך להביא לרבי את הפקס עם החתימה של הרב אקסלרוד, ובאמת כשהרבי היה במקוה, הגיע עקיבא המזכיר של הניידות בניו יורק בריצה עם הפקס מהרב אקסלרוד. המזכיר שליווה את הרבי היה הרב בנימין קליין, והוא ראה את היחס החם של הרבי לדברים שהבאנו לפני כן. הבאנו לו את הפקס מאקסלרוד, ואמרנו לו אנו מבקשים שימסור זאת לרבי, וזה בהמשך למה שנתנו לרבי לפני כן. אח"כ הוא סיפר שהוא נתן את זה לרבי אחרי שהרבי יצא מהמקוה, אז הרבי לקח ושאל אותו האם זה חלק ממה שהם הביאו קודם? והרבי היה מאד שבע רצון, ושוב הרבי הכניס את זה בכיס הפנימי של המעיל.

נסיעה לקרוא את הפס"ד על הציונים בניו יורק

אחרי מסירת הפס"ד החלטנו לנסוע מיד לאוהל של הרבי הרי"צ לקרוא שם את הפס"ד ולהתחנן על הגאולה עוד לפני שהרבי יגיע לשם. נסענו במהירות לאהל של הרבי הרי"צ. הגענו לשם, בהכנות המתאימות כמובן, דפקנו בדלת, נכנסנו, ואמרנו שבאנו למסור את הפס"ד שהרבי הוא מלך המשיח שחייב להתגלות מיד, אמרנו את הקאפיטל של הרבי [צ'] והתחננו שהרבי יתגלה תומ"י ממש. קראנו גם את המכתב של העשרה יהודים ויצאנו החוצה. תוך כדי שאנו יוצאים מגיע הנהג לבדוק אם מישהו נמצא כאן, יצאנו ובאותו רגע הרבי נכנס.

משם פנינו לציון של הרבנית ח' מושקא, ולציון של אם המלך, הרבנית חנה, התחננו שתרחם עלינו כאם על בנים, וגם שתפעל אצל בעלה רבי לויק, ישי אבי דוד אב המלך, שתפעל בשמים שיכריחו במצות כיבוד אב ואם שהרבי מלך המשיח יתגלה תומ"י ממש, בלי עיכובים לעיני כל בשר.

משם חזרנו ל-770 והרגשנו ששלב ראשון בפעולה מצדנו נעשה.

תשובת הרבי על היציאה מהארץ

בערב הייתה חלוקת דולרים והרבי פנה אלינו בפנים מאירות מאד. למחרת בבוקר פתאום אנו מקבלים תשובה על המכתב שכתבנו לפני שיצאנו מהארץ: נת' אזעה"צ, והעניין [או הענינים]. כנראה העניין הידוע של מלך המשיח שזה הזמן המתאים

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

(כידוע שהרבה פעמים בהם הכניסו לרבי דו"ח על פעילות בעניני משיח, הזכיר הרבי את ה'ענין', או ה'ענינים'). הבנו שהרבי מאד מרוצה מזה שבאנו.

בבוקר אחד מהשלישיה שלנו שר ב"770 חזק, אז נהגו לשיר בהתוועדויות 'שישו ושמחו בשמחת הגאולה הנה הנה משיח בא', והרבי ה' מעודד חזק עם הידיים, ושמריה התחיל את זה לפני התפילה. אחד מאלו שחושבים עצמם למקורבים נזף בו, מה זה, באת פה לעשות סדרים וכו', אבל אח"כ כשראה את הפתק שקיבלנו שבאנו אז הוא השתתק. ראו שהרבי רואה בזה שליחות נעלית, אך כמובן הכל נעשה על ידינו [מלמטה לא ע"י הרבי] כאשר בא כל הזמן עידוד מהרבי.

אור ליום ד', ג' אייר - הקמת מטה משיח

באותו לילה אספנו כמה עסקנים ומשפיעים מקראון־הייטס, בערך עשרים - שלושים עסקנים אצלנו במשרד, שהפך באותה תקופה למטה וחדר מבצעים חדר מלחמה לעניין המשיח, וקיבלנו שם החלטה: להקים מטה משיח. חילקנו את העבודה לוועד משפיעים, ועד מימון, ועד מחנכים, ועד פרסומת, כאשר מעליו עומד המטה. כתבתי את הפרוטוקול וכולם חתמו, וכתבתי אז בצד: ויחי אדוננו מורנו ורבינו המלך המשיח לעולם ועד. לא יודע, כך יצא לי אז במעמד רבים. אמנם כבר בעבר ברוסיה השתמשנו בנוסח הזה, אבל פה זה היה שונה. בנוסף לכך כתבנו שהוחלט לעשות כנס מטעם המטה ב"770.

נודע לנו באותם ימים, שבשבת קם יהודי ואמר לרבי שמבקשים שהרבי יתגלה, שהרבי יגזור שמושיח צריך להתגלות וכד'. פניו של הרבי מאד הרצינו והרבי לא אהב את זה ואמר מה אתם מטילים עלי עבודה חדשה. לימים נראה לי שהבנתי את זה, למרות שבנוגע לענינים של הרבי אפשר להגיד רק לפי עניות דעתו. הרבי כמובן לא מפחד מעבודה חדשה. אך שנה מאוחר יותר ראו, שאם אנחנו לא רוצים לעשות את העבודה, אכן התחילה "עבודה חדשה" של "את חליינו הוא נשא ומכאובינו סבלם"... את זה הרבי רצה למנוע, ולפעול שמתוך שמחה וטוב לבב נבקש את התגלות מלך המשיח באותה שנה תנש"א.

אז לא הבנו את הדברים כל כך, וניסינו מתוך השיחות להבין, לדלות ענינים. כתבנו כל מה שאנו עושים, לא כשאלה אלא כהודעה. אבל התגובות היו כ"כ חמות שהתפלאנו. הכנסנו כאמור את ההודעה שהולכים לעשות כינוס גדול ב"770 ביום חמישי בערב, של 'עשו כל שביכולתכם', אורות דתוהו בכלים דתיקון ביום חמישי בערב. את הפתק הכנסנו ביום רביעי בבוקר וקיבלנו מיד תשובה. היו שם מספר דפים עם התכניות, עם אנשי המטה וכו', הרבי כתב: "כל זה נלקח להציון אעה"צ". זו לשון מיוחדת, והבנו שהרבי מאד מרוצה מזה. בכל 770 ובכל קראון־הייטס היו תלויים מודעות על הכינוס.

תשורה
מפאנל
20
ל"שנה
שמלך
המשיח
נגלה בו"
תשרי
ה'תשע"א

רבני קראון-הייטס חותמים על הפס"ד

ביום רביעי אחה"צ פנינו לשני הרבנים הנוספים של הבד"צ המקומי וביקשנו מהם שיצטרפו לפס"ד. הם חתמו על זה, הרב יהודה קלמן מאראלאו (ע"ה) והרב אברהם אזדאבא, ורצינו למסור את זה לרבי. מעניין: הרבי בדרך כלל חוזר מהאוהל שעה שעתיים אחרי השקיעה, וכאן באותו רגע שחותם הרב אזדאבא, הרבי מגיע ל-770.

התקשרתי למזכיר ואמרתי לו שאני רוצה לתת את הפס"ד. הוא שאל איזה פס"ד. אמרתי לו שהרבי מלך המשיח צריך להתגלות. הוא אומר לי: נו אתה יודע מה, אני בסך הכל נושא הדואר, דוור, תשים את זה במעטפה סגורה כאילו אני לא יודע מה שכתוב כאן וככה אמסור, וכך עשיתי.

כשקרא לי לתת את התשובה, שאל אותי המזכיר: תגיד לי הרבי כבר ראה את מה שכתוב פה, את הפס"ד הזה. ופתאום הוא עם פנים מחייכות כאלה... אמרתי לו אני מוכן לענות לך בתנאי שלא תתרגז עלי. הוא הבטיח, ועינתי שהעברתי את זה לרבי אתמול ליד המקוה. ומה הרבי אז אמר? אמרתי לו 'יישר כח יישר כח'. ואכן, כשהוא מסר את זה הרבי פתח את המעטפה וחייך מאד, והרבי אמר לתת את אותה תשובה שנתתי הבוקר. - 'כל זה נלקח להציון אעה"צ'. הבנתי שהולכים בכיוון הנכון כמו שאומרים, והחלה תזווה גדולה.

במקביל להמשך ההחתמות על טפסי קבלת המלכות, הלכו ונפוצו בעולם השמועות שהרבי לא מרוצה ממה שאנחנו עושים. הגיעו הדברים עד כדי כך, שכמה מגדולי השלוחים בארץ ובאירופה כתבו לרבי מכתבים, בהם הביעו את חששם לעתיד הפעולות החב"דית שהם עמדו בראשם.

בשבת פרשת אחריימות קדושים, במהלך ההתוועדות, הרבי -כפי הנראה- התייחס לטענות והפחדים ואמר:

ישנו מענה לכל אלו שמתפלאים ונבהלים מכך שמרעישים שכל יהודי צריך לעשות ולפעול שהגאולה תבוא תיכף ומיד ממש, ובהיותם אנשים 'פתוחים' מבטאים הם בדיבור את פליאתם ודאגתם:

כאשר משיח יבוא מיד, מה יהי' - שואלים הם - עם כל הפעולות והענינים שפעלו במשך כו"כ שנים בגלות: העסקים שהם הקימו, הרכוש והנכסים שהם צברו, החברים והקשרים, הן בין בני" והן בין אורה"ע, שקשרו (ובפרט עסקני ציבור), ועוד כיו"ב?

והמענה על זה הוא, שאין מה לפחד, כיון שגאולה אין הפירוש שבטל כל "מנהגו של עולם", הדברים הטובים שנפעלו (ע"פ תורה) בגלות; אדרבה: גאולה כוללת בתוכה את כל הענינים (טובים) ד"גולה", באופן שהם מתעלים למצב דגאולה, למעלתם ושלימותם האמיתית - עי"ז שמגלים בהם את (האל"ף) אלופו של עולם, הכוונה ותכלית האמיתית בכל הפעולות (שבזמן הגלות) - כפי שכל זה מגלה את "כבודו" של הקב"ה.

ובמילא אין מה לדאוג אודות הפעולות - אפילו בעניני רשות - שפעלו (ע"פ תורה)

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

בזמן הגלות. ואדרבה: מזה ישנה הוראה - שכל בעל עסק וכיו"ב צריך לחפש דרכים כיצד לגלות בעניני העסק וכו' שלו "כבודו" של הקב"ה, ולנצל את עסקיו ונכסיו וקשריו - להוסיף בתורה ומצוות.

אגב, באותה התוועדות הרבי פנה לעברנו כמה פעמים, ועודד אותנו בתנועות נמרצות בידי הקדושות. במיוחד כאשר שרו את שירת "שישו ושמחו בשמחת הגאולה" (וגם לשיר זה התייחס הרבי בשיחה).

כינוס משיח ראשון ב-770: 250 חתימות לקבלת המלכות

למחרת היה הכינוס הגדול ב־770 מטעם מטה משיח שזה עתה הוקם. היה מלא מפה לפה, הרבנים דברו והיה מאד חזק, כולם הרגישו את גודל השעה וציפו שהרבי יתגלה. הרב גרליק ביקש לדבר והקריא את התשובה שקיבל באיטליה, ודיבר שצריך לפעול פה את עניין ההחתמות שהרבי הוא מלך המשיח. כתבתי נוסח של קבלת המלכות: כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח כל הנאספים כאן מקבלים עליהם מלכותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח, לפעול במס"נ בכל רצונו וכל מה שידרש מאתנו ומתוך שמחה וטוב לבב וכו' בנוסח הראשון עוד לא היה "יחי אדוננו" כי זה לא היה הנוסח שהוכרז ברבים, אלא רק שאנו מקבלים עלינו את מלכותו של הרבי מלך המשיח, ושיתגלה. חתמו על זה 250 איש בסוף האסיפה.

למחרת עש"ק תז"מ ו' אייר לקחתי 4 דפים צפופים עם החתימות, לא צירפתי לזה שום דבר ושום דו"חות, כי רציתי לראות את תגובת הרבי רק על זה. נתתי למזכיר הרב גרונור בעש"ק אחרי מנחה כדי למסור לרבי, והלכתי לחדר.

תשורה
מפאנל
20
ל"שנה
שמלך
המשיח
נגלה בו"
תשרי
ה'תשע"א

כ"ק ר' השרה המשיח

לאנ"ש שי' דקראון הייטס

בהמשך להתפוררות הגדולה לקיום
הוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א
ללמוד עניני גאולה ומשיח כרבים
וגם לנסח כוח את הוראת השרה נכבד נאחז ומשיח שנתר לו עליוס לע"ו
וגם להודיע השרה נכבד ומשיח לע"ו להרמסם.

- כל יום בשבת 5:30 עד 6:45 שיעור חקנים שיטת מל"ו כרבים בשבת כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתמדה לרבנותם קטלובארישט - 718.
- כל יום בשבת 7:00 עד 8:00 שיעור חקנים שיטת מל"ו כרבים בשבת כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתמדה - 718.
- כל יום ב' א' בשבת 8:00 שיעור חקנים שיטת מל"ו כרבים בשבת כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתמדה - 718.
- כל יום ב' א' בשבת 8:00 עד 9:00 שיעור חקנים שיטת מל"ו כרבים בשבת כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתמדה - 718.
- כל יום ב' א' בשבת 9:00 עד 9:30 שיעור חקנים שיטת מל"ו כרבים בשבת כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתמדה - 718.
- יום אשכנז שי' כבוד המשיח.
- יום שי' ושישי' כבוד כל יום אשכנז שיטת מל"ו כרבים בשבת כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתמדה - 718.

*
כרבים חקנים שיטת מל"ו י"י המלחמה המשיחית שיטת
כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתמדה לרבנותם קטלובארישט
בשבת כ"ק אדמו"ר שליט"א
בשבת כ"ק אדמו"ר שליט"א
וגם להודיע השרה נכבד ומשיח לע"ו להרמסם.

המטה המשיחית לביאת המשיח

*
המטה המשיחית לביאת המשיח
כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתמדה לרבנותם קטלובארישט
בשבת כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתמדה - 718
וגם להודיע השרה נכבד ומשיח לע"ו להרמסם.

כ"ק ר' השרה המשיח

תן יד לביאת המשיח

הוקם מטה לביאת המשיח כדי להביא לפועל את הוראת
כ"ק אדמו"ר שליט"א
להבאת המשיח כפועל ממש
אנ"ש והתמחים שיחיו
מוזמנים לאסיפה דחופה ביותר שתקיים

היום

יום חמישי ד' אייר
ה'תש"א 7:30 ארבע לילאוח
האסיפה תחיל א"י"ה בשעה 9:30 וחתימים בשעה 11:00
770 איסטון פארקווי
בתוכנית מעשית ומפורטת
וכות וחוב קרוש על כל אחר ואחר מאנ"ש שיחיו
להשתתף באסיפה מיוחדת זו

המטה המשיחית

תשובת הרבי על החתימות

פתאום אני מקבל טלפון מר' לייבל גרונר שאבוא מיד. רצתי מהר - יש לך תשובה. הוא נותן לי את הפתק המתוקתק - המענה הכללי על הדו"חות של אותם ימים:

"נת' ות"ח, ותהא פעולה נמשכת ובהוספה והזמ"ג, כנתינת כח דחז"ל וברכתם דכל המוסיף מוסיפין לו, ובמיוחד ברכתו דהקב"ה שתוספתו מרובה כו'."

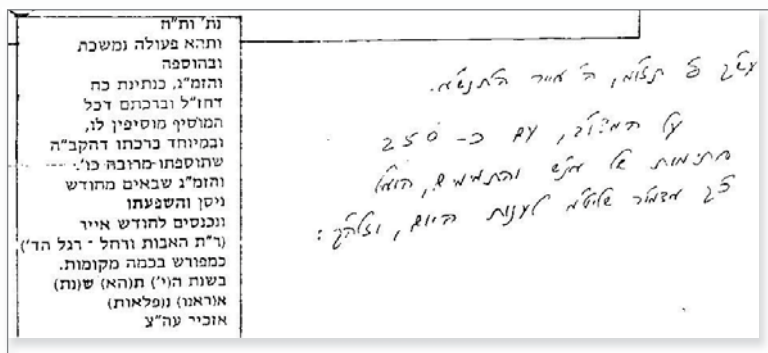
והזמ"ג שבאים מחודש ניסן והשפעתו ונכנסים לחודש אייר (ר"ת האבות ורחל - רגל הד') כמפורש בכמה מקומות.

בשנת ה'י' (ת) (הא) (ש) (נת) א (ראנו) (נ) (פלאות) אזכיר עה"צ."

כשנתקבלה התשובה על החתימות זה פרץ את כל הגבולות. הבחורים רצו, צילמו את זה בהגדלה (כולל הנוסח אנו מקבלים עלינו את עול מלכותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח לפעול ולעשות ככל רצונו במסי"נ), והדביקו את הנוסח ואת התשובה של הרבי על כל הקירות ב-770.

מרוב התלהבות על התשובה שלחתי לקנות בקבוק גדול של משקה [אצל הרבי לפני שבת מכניסים בקשר עם אירועים גדולים של בתי חב"ד וכו' בקבוקי משקה, והרבי קורא לבוא ולהכריז על הפעולות ומוזג מהבקבוק שנלקח לאירוע]. שלחתי את הבקבוק למזכירות, וכתבתי שהמשקה הזה הוא בקשר להתוודעויות שיהיו בכל מקום ומקום בענין קבלת מלכותו של הרבי ע"י העם. אך המזכיר תיכף אמר שכלל לא ברור אם יגיש את הבקבוק הזה...

בליל שבת כבר היה כל 770 על גלגלים, כשראו את הפתקים שהרבי קיבל את החתימות ות"ח, וצריכים לקבל את מלכותו. הזקנים וכל אלו שלא רגילים לטיילים לא קונבנציונאליים, נכנסו קצת... האורות דתוהו התחילו קצת לשפשף את הכלים דתיקון.

המענה על החתימות אותו ציוה הרבי להגיש לרי"ד בידיו

העובדות שמאחורי ה'פסק'

שטר שיצא עליו ערעור - ונתקיים

התפילה היתה מאד שמחה, הרבי עודד חזק עם הידיים, ויצא החוצה מלווה בשירת הקהל "שישו ושמחה בשמחת הגאולה". עמדתי ראשון בשורה של המעבר והרבי עשה לי חזק עם היד, הרגשנו שהעסק התחמם בצורה בלתי רגילה. מיד אחרי התפילה התחברו מעגלים והתחילו לשיר "זאל שוין זיין די גאולה", ובאופן ספונטני נפל ברעיוני ואמרתי לחברה - שצריכים לשיר בניגון הזה את המילים "יחי אדוננו", כפי שנכתב לרבי בדו"ח של 'מטה משיח'! התחלנו לעשות 'קולעס' ב־770 מרוב שמחה, הבחורים התלהבו וחשו שבכל רגע צריכה להגיע ההתגלות - וזה עצמו התגלות, עצם זה שהרבי נתן אישורים לכל הנ"ל מאז ב' אייר.

בלילה הלכנו לכמה "שלום זכר"ס" ובכל מקום שרנו יחי אדוננו. אני זוכר שכל הלילה חשבתי מה אני הולך לעשות מחר, אם אלך להכריז, איך אכריז, האם הרבי יסכים שאכריז, איך תהיה ההכרזה. לא יכולתי לישון כל הלילה מרוב התרגשות.

ר' משה סלונים [ע"ה] ניגש אלי אחרי התפילה לפני ההתוועדות, שאל אותי מה אתה הולך להכריז, האם תכריז - ור' משה סלונים היה ידיד נפש שלי, כמו את, איתו הייתי מתייעץ הרבה. לא ידעתי בעצמי מה לעשות, ואמרתי לו: נראה מה יהיה בהתוועדות, לפי המצב, כבר אבין מהרבי עצמו.

פתאום באים לספר לי שהפתקים על הקירות מזוייפים, כל מיני דברים כאלו. מי אומר את זה? אחד מה"צירורים" החשובים, בנימוק "הגאוני": לא יכול להיות שהרבי נתן כזה דבר... ניגשתי אליו לפני ההתוועדות ושאלתי אותו: מה זה, אתה ירבעם בן נבט? למה אתה אומר דבר כזה? הוא אמר שלא יכול להיות שהרבי ענה כזו תשובה. אמרתי לו: לפני שאתה אומר שזה לא יכול להיות, לך תברר אצל המזכיר אם זה היה, הוא קרא לי ונתן לי את זה.

הוא אכן הלך למזכיר, ואז התגלה לי דבר נוסף. הוא בא למזכיר וצעק איזה בלגן הולך למטה, על כל הקירות מודבקים הפתקים, ותראה מה שיקרה לנו כבוד ליובאוויטש וכו'... אז המזכיר עונה לו: מה אתה רוצה ממני, הרבי נתן לי פתק כזה, ואמר לי לתת לו אותו ביד! כלומר לא רק שזה הנוסח שהרבי ענה, אלא הרבי נתן לרב גרונו את הנוסח מודפס עם המהדק, ואמר לו את זה תתן לו ביד. זו הסיבה שהוא קרא לי בטלפון לבוא, אחרת היה יכול לומר לי בטלפון קיבלת על החתימות את הנוסח כמו אתמול, אך הרבי אמר לתת לי את הפתק ביד. מסתבר שהרבי ראה הקיטרוגים מראש, וציווה למזכיר לתת לי פתק ביד, כדי שלא תהי' שום אפשרות לערעור. ועל זה הוציאו דיבה שזה מזוייף!

התחילה התוועדות, התוועדות ו' אייר ש"ק תז"מ - ההתוועדות בה"א הידיעה. מי ששם לב רואה את ההבדל בין התוועדות זו להתוועדות השבת שלפניה, פ' שמיני, בה אף אחד עדיין לא עלה על שום דבר ורק היה לחץ. בשבת הזו - כל ההתוועדות היתה על משיח! הרבי התחיל את ההתוועדות עם משיח, ניגנו "זאל שוין זיין די גאולה", ואח"כ כל הזמן "שישו ושמחו בשמחת הגאולה". הרבי מסתובב אלינו, לאבי טאוב

תשורה
מפאנל
20
ל"שנה
שמלך
המשיח
נגלה בו"
תשרי
ה'תשע"א

ואלי ולשמריה הראל, ואמנם תמיד הרבי נהג להגיד לנו לחיים בשבתות שהיינו שם, אבל כאן הרבי הסתובב אלינו בשתי ידיים, ובתנועה כזו של חזק, חזק, חזק, הרגשנו שהרבי מעודד להמשיך להמשיך בכל הכוחות בעניין של משיח, לא להתפעל.

הכרזת המלכות ברבים

עברו כמה שיחות כמעט עד סוף ההתוועדות. ואז, בעת שהרבי אמר שיעלו ויכריזו אלה שהכניסו משקה, מתבטא הרבי בנוסח חריג ויוצא דופן: שההכרזה כעת, כך הרבי אומר, תהיה הכרזה ופרסום בכל העולם ובכל סדר ההשתלשלות!

[יצויין גם שזה היה בהמשך למה שהרבי דיבר, שהעבודה צריכה להיות באופן של רצוא ושוב, ולא באופן של נדב ואביהו שהיה רק רצוא, אף שזו הייתה עבודה חדשה למעליותא, עבודה שלא היתה לפני כן, אך בכל אופן צריך להיות האופן של רצוא ושוב ונשמות בגופים דווקא כמבואר בלקוטי תורה; רמזתי לפני כן שכאשר היינו באוהל כתבנו שאנו מוכנים לכל עד למסירות נפש, והרבי אמר שזה צריך להיות בגופים דווקא].

אני שומע כזה דבר, הבנתי שזה סוג ההכרזה שעכשיו צריך לעלות ולומר... הבנתי שהרבי מתכוון שכן אעלה ואכריז. אך בכל אופן עדיין לא היה לי את האומץ ודי רעדתי, פחדתי והתרגשתי וכו', הרי כשעושים דבר כזה לפני הרבי, אם חלילה זה לא לרצון אזי... היו שם כשבע-עשרה בקבוקים, כולם עלו, הכריזו, קצת שרים באמצע וכו', פתאום נגמר ואני עוד לא עליתי, כי המזכיר אמר שהוא לא יגיש את הבקבוק אם לא ישאל את הרבי. פתאום המזכיר עושה לי סימן חזק בשתי ידיו לבוא מהר למעלה. הבנתי שזהו זה, יש אישור.

התחלתי לעלות, אמרתי לאבי טאוב - בוא, אנחנו תמיד ביחד. אבי הולך ככה מאחורי, ומצד שני מגיע שמריה הראל, אבי עומד מצד אחד לשמור עלי אם יקרה משהו... ומצד שני עומד שמריה. הרבי מסתכל עלינו, לוקח את הבקבוק, שופך חצי כוס, ממש המון משקה לי ולאבי, שמריה עומד בצד השני והרבי שואל את גרונו "גם הוא איתם?" והרבי נתן גם לו, נהיה שקט דממה, כל הציבור המתין לזה, היה אפשר לחתוך את האוויר בסכין, אספר מה שהכרזתי, ומה שסיפרו לי מסביב כי הייתי מה שנקרא לגמרי לא במקום.

עמדתי מצד ימין של הרבי, אבי עמד מאחורי, ושמריה עמד ממולי והכרזתי כאילו כלפיו, הרמתי את הראש, והכרזתי באידיש... בערך מה היו המילים... היתה כזו דממה שראו גם שהרבי...

כיוון שלאחרונה היו פסקי דינים ע"י רבנים ובתי דין בישראל שהגיע עת הגאולה, ולאחרונה ממש ישנם פסקי דינים שהרבי הוא מלך המשיח והוא צריך להתגלות ולגאול את עם ישראל, לכן אנחנו מקבלים עלינו בזאת את מלכותו של הרבי מלך המשיח, לעשות כל מה שיבקש מאיתנו במסירות נפש, ואנחנו כולנו מכריזים:

- יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

לאחר מכן שמעתי שהרבי חיך שלוש פעמים כשאמרו שהוא מלך המשיח, חיך רחב שהרבה זמן לא ראו. את ה"יחי" הראשון אמרתי בצעקה, ורק חלק קטן בציבור ענה יחי, כולם היו בהלם ולא תיארנו לעצמם דבר כזה. היום זה מילתא דפשיטא, אך אז זה היה פשוט הלם, שמריה ענה יחי עם הקול הגדול והוא היה ה"יחי" החזק. צעקתי פעם שניה וחלק יותר גדול בציבור ענה יחי, ופעם שלישית צעקתי יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד! והרבי נתן כזה חיך, וכל הקהל צעק יחי, יחי, יחי יחי יחי [כמו שהילדים אומרים אחרי הפסוקים], והמשיכו באופן ספונטני לשיר 'יחי אדוננו' במנגינה של 'חיילי אדוננו' בהתלהבות גדולה.

הרבי אמר לפני כן (כפי שאפשר לראות בשיחה המוגהת), שהיום בפרשת תזריע מצורע, עוד לפני מנחה, תהיה לידת והתגלות המלך המשיח עד שכולם יוכלו להכריז שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. זו הייתה עת רצון מיוחדת, ותכננתי להכריז שהחיינו, אך מרוב התרגשות הכל ברח לי מהראש. עוד הספקתי להגיד לרבי 'לחיים' והרבי ענה לחיים ולברכה חזק, ועוד נשאר קצת מהחיך שהיה כל זמן ההכרזה שאני לא ראיתי. שמחתי שיצאתי בחיים מכל העניין...

הלכתי על הספסל מתנדנד, ואבי מאחורי מחזיק אותי שלא אפול, הגעתי למקום ובירכתי שם בקול "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה". מרחוק שמעתי שר' בערל ליפסקער בירך שהחיינו, ואחרי ההתוועדות עוד רבים ברכו שהחיינו. אני זוכר שהיתה אופוריה אי אפשר לתאר את השמחה שהיתה. אחד אמר לי שהשווער שלו אמר לו אחר כך: אני לא משיחיסט, אבל ראיתי את הרבי כשנחשן הכריז, ואת השביעות רצון שניכרה על פניו ראיתי בעצמי!

בהתוועדויות בכל מקום לקחו לחיים, לפני מוצ"ש הלכנו למעריב, ואני זוכר שר' חייקל חאנין פגש אותי בדרך ונישק אותי בהתרגשות. יהודי מזקני החסידים שהרגיש שכל העניינים הולכים עכשיו לקרות.

מוצאי שבת קודש - הרבי מעודד את שירת יחי אדוננו

הגענו בחזרה לפני מעריב לזאל הקטן למעלה, והתחלנו לשיר 'יחי אדוננו' במנגינה הידועה של היום. שרו את זה המון זמן ופתאום הרבי יצא למעריב, ובדרך כלל הסדר היה ששרים עד שהוא נכנס, סוגרים את הדלת של הזאל הקטן ומתחילים מעריב. וכאן הרבי נעמד ליד הסטנדרד, ועושה לציבור ככה בשתי ידיים שישירו! הרבי עשה לכל עבר, שרו חזק וזה היה משהו... זה היה לפני מעריב, היו שם מעט אנשים, כי זה באולם הקטן למעלה.

בלילה כשעשו את החזרות על דברי הרבי משבת, דיברו בכל מקום על זה. אפילו הרב יוסף וויינברג שמוסר שיעור תניא ברדיו, ובהמשך חוזר על השיחות שנאמרו בהתוועדות, סיפר "שהיום היו עניינים נעלים" (הוא חשש להגיד את זה ולא ידע איך).

כאן התחילה מסכת יסורים חדשה, כמו תמיד אחרי גילוי אור גדול מורידים לנו

תשורה
מפאנל
20
ל"שנה
שמלך
המשיח
נגלה בו"
תשרי
ה'תשע"א

את האף שלא נחשוב שאנו לגמרי בשמיים. בבוקר נכנס למזכירות הרב גרליק, רבה של מילאנו, והמזכיר שהיה שם נתן לו שטיפה רצינית. אותו מזכיר קיבל כבר טלפונים מכל העולם כולו "הצילו, משוגעים, הורסים את ליובאוויטש, את כל העבודה שלנו, ומה יעשו ומה יקרה אם משיח יבוא, אוי ואבוי!"...

[אתם בוודאי מכירים את הסיפור הידוע, שפעם באה אשה אחת לבעלה ובכתה, כי שמעה "מגיד" שדיבר אצלם בבית הכנסת בשבת, ותיאר לשומעים שמישיח עומד להגיע, הכל ישתנה, וצריך לחזור בתשובה. האישה באה הביתה בוכה, לא יודעת מה יקרה ומה יהיה, ובעלה מרגיע אותה: עברנו כבר הרבה דברים, הפרה שלנו מתה, הבית הקודם נשרף והכל עבר והחזקנו מעמד, גם כשיבוא משיח נעבור את זה...].

הם כנראה הסתמכו על דברים מהרבי וכיו"ב, לא ניכנס לפרטים ולא נרבה בשבחן של ישראל במרכאות. באותו רגע שהמזכיר קיבל את הטלפון נכנס הרב גרליק, והוא הראשון שהמזכיר "נפל" עליו. הרב גרליק לא התרגש יותר מדי, אמר שכל זה מהרבי, ואין כאן מה להתפעל. אבל אלי, כיוזם הפעולה, כמובן באו מיד בטענות. חשבתי בתחילה שזה משהו מהרבי והתחלתי לפחד. פתאום בא אלי פלוני ואומר שיש מהרבי דברים מי יודע מה ודע לך ש... בא אלי ידיד נוסף - שהיה בהתחלה עם 'מטה משיח' חזק, אך תיכף חלשו ידי - ואמר: קחו את הרגליים ותסעו מפה כי יכול להיות שזה...

החלטתי אם כך, אכתוב לרבי מכתב שאם ח"ו הפעולות שעשינו לא בסדר, ואם משהו לא לרצון, אז כמובן שלא זו היתה הכוונה, ואני מיד עוזב ונוסע. כתבתי פתק, ממש בכיתי, חשבתי אולי באמת משהו לא בסדר. זה היה יום ראשון, והחלטתי שאני עובר בחלוקת דולרים ולפני כן נתתי את המכתב.

הרבי מעודד להמשיך למרות השמועות המבהילות

כשהתחילה חלוקת דולרים, אבי טאוב עמד יחד אתי ואמרתי לרבי שאנחנו רוצים לנסוע לארץ. בדרך כלל כשאומרים לרבי שנוסעים לארץ הרבי נותן כסף לצדקה באה"ק, ושהנסיעה תהיה בהצלחה וכיו"ב. כאן כאילו הרבי לא שומע והרבי ממשיך לתת לנו עוד דולר. בדולר הראשון אומר "ברכה והצלחה", וכשאמרתי שאנו רוצים לנסוע לארץ הרבי לא עונה, רק נותן לי עוד דולר ואומר "כפליים לתושיה".

אבי טאוב אמר לעצמו שאם "לא הלך" איתי, אז הוא יגיד. הוא עובר אחרי ואומר לרבי "אנחנו נוסעים היום לארץ". ושוב: הרבי נותן לו עוד דולר ואומר באנגלית "כפליים לתושיה" ("דאבעל פארשן אוף בענעדיקשענס"), ואח"כ אמר לשנינו: "אָ דאנק אויף די ספרים [=תודה על הספרים]".

באותו יום ראשון בלילה, התברר לנו שהיה עוד סיפור. העיתונאי שמואל שמואלי מעיתון "ישראל שלנו", שמע ליחשופים על מה שהיה בשבת וכל הדברים אחר כך, ומכיון שתמיד הרבי התייחס אליו באריכות בדולרים, החליט לשאול על כך את הרבי. הוא עבר ושאל את הרבי: האם נכונה השמועה שהרבי אומר שצריך להתרחק מ"נחשון וחבורתו".

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

הרבי ענה לו: "אין לי שום שייכות לשמועות!" "אם הייתי מתעסק בשמועות לא היה לי זמן לא להתפלל ולא לעשות שום דבר!" "אינני מתעסק עם שמועות לא לכאן ולא לכאן!" המזכיר ניסה לדחוף אותו כשהתחיל לשאול, אך המענה של הרבי היה ברור.

חכיתי למחרת, וראיתי שהרבי לא עונה על זה שרוצים לעזוב למרות כל הדברים, ומצד שני לא ידענו, כי היו שהסבירו שהרבי לא התכוון ב"תשואות חן" להמשיך בהחתמות, אלא לפעול עם אותם מאתיים וחמישים שכבר חתמו. הסברים שלמים, העיקר שנפסיק לעשות "בלאגן" ... ואני אמרתי: הרבי כתב, פה זה לא משחק.

הרבי מאשר את ההחלטה: להמשיך בהחתמות

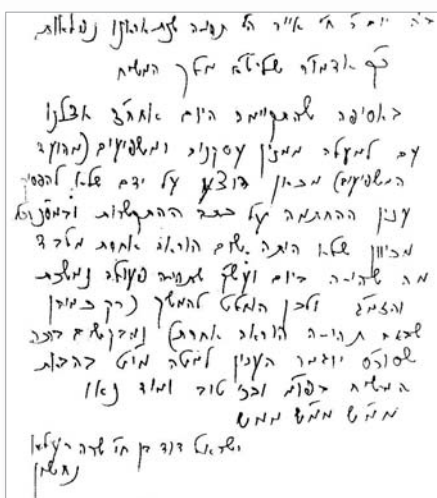
בגלל כל השמועות השליליות והשקריות שהופצו כל הזמן, החלטתי שאני אוסף את ועד המשפיעים של 'מטה משיח'. אספנו את כל המשפיעים של קראון-הייטס, כל הרבנים החשובים, ועשינו אסיפה. הוסברו להם כל השמועות והחששות מכאן, והתגובות של הרבי מכאן, והם אומרים לי ככה: כל זמן שלא שמעת מהרבי עצמו דבר אחר - אתה ממשיך עם כל השטורעם.

ר' שמריה הראל המשיך איפוא לעמוד ב־770 עם הבקבוק שקיבלנו בשבת מהרבי, אנחנו היינו מביאים כל פעם מישהו שיחתום, ואחרי שחתם קיבל מהבקבוק הזה לחיים.

היו הרבה שפחדו לחתום מכיוון שבנוסח מתחייבים לעשות כל מה שיראה לנו במסירות נפש, וזה לא משחק. לאידך, הרבה אנשים חתמו (גם כאלה שהיום היה קשה להאמין עליהם שיעשו כזה דבר...).

קבלתי ידיעות שגם בארץ מופצות שמועות שהרבי לא מרוצה, וכאילו הרבי יצא

מאוחר לתפילה ביום ראשון בגלל זה, ושוב פעם אותם לחששים, אך אנחנו המשכנו להחתים. ביום שני לקחתי את חבילת החתימות מס' 2 - שם כבר היה כתוב על פתקי ההחתמה "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" - והכנסנו את זה במעטפה אחת, במעטפה שניה הכנסנו את החלטת ועד המשפיעים שחייבים להמשיך בהחתמות קבלת המלכות, וכל עוד אין הוראה אחרת אנו מבינים שכך צריך לעשות.

הדו"ח שהוכנס לרבי עם ההחלטה להמשיך בחתימות

תשורה
 מפאנל
 20
 ל"שנה
 שמלך
 המשיח
 נגלה בו"
 תשרי
 ה'תשע"א

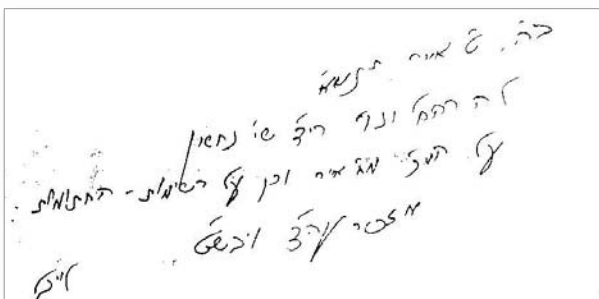

בכוונה חילקתי לשני מכתבים, בבחינת "והי' המחנה האחד לפליטה", כלומר אם אחד לפחות יוכנס פנימה... כמובן שעל המעטפה לא מזוהה מה זה וממי זה כדי שזה יהיה ישר לקודש ללא עיכובים. נתתי את זה ביד למוכיר והוא נתן את זה לרבי.

למחרת ביום שלישי ט' אייר הרבי נסע לאוהל, חיכתי בחוץ לראות את הרבי יוצא למכונית, והרבי עשה חזק ביד. המשכנו לעמוד שם בצד, ופתאום המזכיר עושה לי סימן. ניגשתי אליו, והוא אומר יש לך תשובה - "אזכיר עה"צ ויבשר טוב", על שניהם. שאלתי אותו שוב על מה התשובה, והוא אמר: נתת אתמול שני מכתבים בשתי מעטפות - התשובה של הרבי היתה אותה תשובה על שניהם.

שמעתי את זה ובקשתי ממנו: אם כך, אני מבקש ממך שתכתוב לי את זה בכתב ידך על מה התשובות כדי שלא יהיו עוררין. הוא שאל מדוע - הרי אף פעם אינני כותב לך אישור, אתה הרי מקבל כל כך הרבה תשובות ומה מיוחד הפעם? עניתי לו "שטר שיצא עליו ערעור", אני רוצה שיהיה כתוב, בפרט שאומרים בשמן דברים כאלו ואחרים. הוא צחק ואמר "מה עוד הם אומרים, עוד איזה המצאות"? בכל אופן הסכים, ישב כתב וחתם שהתשובה של הרבי היתה על החתמות קבלת המלכות ועל החלטת המשפיעים

ל ה מ ש י ך
בפעולה כל
זמן שאין
הוראה אחרת.

מענה הרבי על הדו"ח מכנס המשפיעים ועל חבילה נוספת של חתימות (בכת"י המזכיר הריל"ג): אזכיר עה"צ ויבשר ט.

ביום י"א
אייר הכניס
ר' אבי טאוב
מכתב לרבי
מלך המשיח בו
הוא שואל "מה

עוד ניתן לעשות כדי לגרום להתגלות", המענה שהת' ע"ז: "דיברתי ברור ובפרטיות בהתוועדות אזענה"צ".

העובדות שמאחורי ה'פסק'

הרבי מחזיק את ה"דבר מלכות" ומעודד שירת "יחי"

ביום שני, ט"ו אייר, לאחר תפילת מנחה הייתה שיחה פתאומית. בדרך כלל הרבי לא אומר שיחות לאחר תפילת מנחה, ולכן כולם הופתעו.

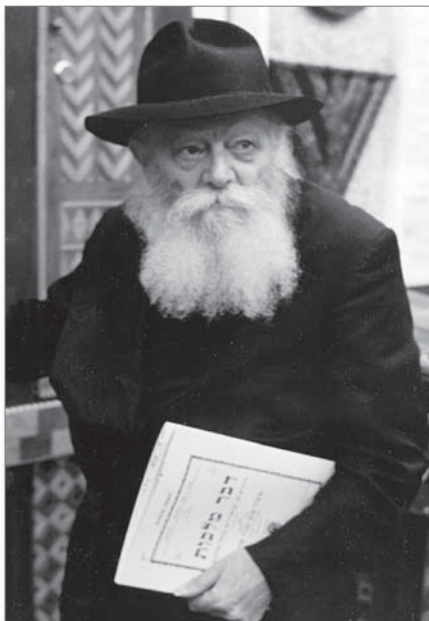
במהלך השיחה, שעסקה בענייניו של פסח שני, החל הרבי לדבר אודות קריעת ים סוף, והדגיש שכדי לפעול את הנס של קריעת ים סוף, היה צורך במסירות נפש של נשיא בישראל שיקפוץ תחילה לים - נחשון בן עמינדב, "למה נקרא שמו נחשון ע"ש שקפץ תחילה לנחשול שבים", שבמסירת נפשו לקפוץ לים הראה דוגמא לכל בני ישראל שכולם הלכו אחריו בים.

אני ראיתי בכך עוד מסר של חיזוק, שלמרות כל הקשיים, מבית ומחוץ, הרבי משפיע לי כוחות להיות הנחשון לקפוץ לים.

באותה שיחה הרבי דיבר מאוד חזק על כך שיהודי צריך לתבוע את הגאולה. כתוצאה מכך, באופן ספונטני, מיד לאחר השיחה התחלנו לשיר "יחי אדוננו".

הרבי התחיל ללכת לכיוון חדרו הקדוש, ופתאום נעצר ליד המזכיר הרב גרונר ואמר לו משהו. החבר'ה מאוד נבהלו. חשבו שהרבי אמר משהו נגד השירה, אבל מהר מאוד נרגעו כאשר שמעו שמודיעים על שעת תפילת ערבית. מסתבר, שהרבי

בסך הכל ביקש לדעת מתי תהיה תפילת ערבית. המשיכו לשיר, והרבי פנה לעבר הקהל ועודד בחוזקה בידי הקדושות. כאשר הרבי עבר סמוך אלינו, סימן לנו להגברת השירה בסיבוב שלם בידו הקדושה. לאחר שהרבי יצא פתחנו בריקודים סוערים על העידוד המיוחד שקיבלנו מהרבי. אגב, כל זה מתועד בווידאו, שכבר הופץ לאחרונה כמה וכמה פעמים.

באותו יום, לאחר תפילת ערבית, חילק הרבי את ה"דבר מלכות". עצם החלוקה גרמה להתעוררות מאוד גדולה, כי מהשם של החוברת, "דבר מלכות", הכוונה הייתה ברורה... ולראות את הרבי עומד ומחלק

חוברת עליה כתוב שזה "דבר מלכות" מהרבי מליובאוויטש - זה היה חיזוק מיוחד לכל הקו, שהרבי מסכים לכך שמפרסמים שהוא המשיח.

תוך כדי החלוקה שרנו "יחי אדוננו", וכאשר הרבי יצא, זכינו ושוב הרבי עודד את השירה, כש"דבר מלכות" בידו הקדושה.

מנגדים חדשים; הפסק למשך זמן

ואז, כאשר שירת והכרזת "יחי אדוננו" נשמעה ברמה בעידודו של הרבי - היה איזשהו סיפור שהיו כאלו שכתבו ו"הסבירו" לרבי כי עניינים אלו מרחיקים יהודים ומפריעים להפצת המעיינות. כתבו שאם יהיו שלטי "ווי וואנט משיח נא" בתהלוכות ל"ג בעומר, זה יכול לפגוע בפעולות של חב"ד במערכת החינוך. מדובר היה על שלטים ומסרים שהשתמשו בהם כבר עשור שנים, אבל על רקע הפעילות שלנו, לגלות

תשורה
מפאנל
20
ל"שנה
שמלך
המשיח
נגלה בו"
תשרי -
ה'תשע"א

את אמונת חסידי חב"ד שהרבי הוא מלך המשיח, היו שלוחים שחששו מהתוצאות. הרבי שלח מענה בט"ז אייר, ש"באם כן", שיסירו את השלטים הללו. אותם גורמים מיהרו להודיע לכל השלוחים, שהתקבלה הוראה מהרבי להסיר את השלטים. הם לא גילו שהתשובה הייתה במענה לאלו שחששו שזה יפריע, אלא פירסמו את התשובה כהוראה כללית לכל שלוחי הרבי.

בינתיים, ר' שמואל שמואלי, עורך העיתון "ישראל שלנו", הוציא שני עיתונים בשם 'משיח נאוו'. הוא רצה לכתוב בעיתון שלו, "ישראל שלנו", שהרבי הוא משיח וכו', וכאשר שאל על כך את הרבי, נענה: "כפי התוצאות שבינתיים, על פי הידיעות שהגיעו עד עתה, הכתיבה וההדפסה לאחרונה הקימו מנגדים חדשים להרחקת לימוד החסידות ובהשייך לזה. ויכוח, בפרט בדפוס, ככל ויכוח, הקושיות מתקבלות בנקל והתירוצים לא כל כך. לכאורה לפי המצב דעתה מסתבר יותר הפסק בזה למשך זמן".

כשאנחנו שמענו את התשובות האלה, מאוד נבהלנו. עד אז היו את המנגדים הישנים, הליטאים. פתאום יש לנו מנגדים חדשים, מתוך חב"ד. והעובדה שיש מנגדים כאלה גרמה, לפחות לפי הנראה לעינינו המגושמות, להעלים והסתיר בכל העניין.

אם זה לא היה מספיק, פתאום אנחנו שומעים שהרבי לא יצא לדבר בפני הילדים בתהלוכת ל"ג בעומר. זה היה מאוד מוזר, כי ארגנו פאראד גדול, ועל רקע אירועי התקופה היה צפוי שהרבי יצא לתהלוכה. זה היה ממש "פאטש אין פנים". היה ברור לנו שיש דברים בגו.

בעקבות כל ההרחשויות האלה, ערכנו אסיפה של כל המשפיעים בקראון הייטס, במשרד של הניידות. החלטנו לכתוב לרבי מכתב בו נבהיר שאיננו שותפים לדעתם של אותו מיעוט החושב שפירסום ענייני משיח מזיק. כתבנו שמאות אלפי ילדים התחנכו במשך עשר השנים האחרונות על "ווי וואנט משיח נאוו", ואין שום אפשרות להפסיק. ואנחנו מעיידים שזה רק מועיל. בל"ג בעומר הקלדנו את המכתב, החתמנו את כולם, והכנסנו את זה לרבי.

הרבי לא הגיב על המכתב. אבל כאשר עברנו ליד הרבי, הרבי הסתכל עלינו בעיניים טובות.

עשינו חושבים, ולאור התשובות שקיבלנו מהרבי, שבכולם היו עידודים להמשיך בהחלטות - חשבנו שאולי צריכים לנסוע לארץ להכשיר שם את הקרקע. כפי שכבר סיפרתי, בזמן בו שהינו בניוירוק, התרוצצו בארץ שמועות מבהילות, והרגשנו שחייבים לנסוע לארץ ולהבהיר את העניינים. גם לא כל הרבנים חתמו, וחשבנו שחייבים לסדר גם את העניין הזה.

חוזרים לארץ

בכל אותה תקופה, למרות ששאלנו על כך כמה פעמים, לא אישר הרבי את נסיעתנו חזרה לארץ-הקודש. על הפתקים בנושא זה לא השיב הרבי כלל, ואילו כשעברנו בדולרים להודיע על נסיעתנו, כמקובל, לא שמענו מהרבי את הברכה

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

השגרתית לנסיעה טובה ולצדקה בארץ־הקודש, אלא "דאבעל פארשן אוף בנדיקשנס [באנגלית: מנה כפולה של ברכות] לאבי טאוב, "כפליים לתושיה" במענה אלי, "אָ דאַנק אויף די ספרים [=תודה על הספרים]" לשנינו. שום מילה על נסיעה. הבנו שרצונו של הרבי שנישאר כאן בינתיים. רק לאחר שבת כ' אייר קיבלנו את תשובתו החיובית של הרבי.

בשנים האחרונות, לפני נסיעות לארץ, הרבי היה נותן לנו רק דולרים, ולא כסף ישראלי. לכן, מאוד הופתענו כאשר לאחר מנחה שלח הרבי את המזכיר לתת לכל אחד מאיתנו עשר שקל לנסיעה.

לפני הנסיעה הכנסתי פתק לרבי, וכתבתי בפרוטרוט את התוכניות שלנו. כתבתי, שמכיוון שהעניינים עדיין לא נפעלו, אני חושב לנצל את הימים שנהיה בארץ הקודש - עד חג שבועות, שכרגיל הייתי מגיע ל"בית חיינו" - לפעילות בעניינים הללו. הוספתי וכתבתי במכתב, שהיות ובדעתי לחזור לחג השבועות, הרי שבאם ח"ו לא תהיה ההתגלות עד אז, אציע לרבנים לשלוח שלוחי בית דין להקריא את פסקי הדין אצל ציוני רבותינו נשיאינו ברוסיה. על מכתב זה קיבלתי תשובה: "אזכיר על הציון".

מיד לאחר שהגענו לארץ, צלצלתי למזכיר בית דין רבני חב"ד, הרב יהודה ירוסלבסקי, וקבענו להפגש בהיכל שלמה. הגעתי עם תיק מלא מסמכים וצילומים של התשובות שקיבלנו מהרבי, וחתימות הרבנים. הרב ירוסלבסקי מאוד התפעל לראות את התשובות המדוייקות, במיוחד מול השמועות הרבות שהתרוצצו בארץ ישראל. הוא חתם על פסק הדין, ואמר שיבחן את הדרכים לפעול את העניינים הלאה. המסמכים שהראיתי לו שינו את כל זווית הראייה שלו.

פעולה נמשכת, ובהוספה

לקראת שבת בהרי־בחוקות, רציתי לעשות 'שטרעם' גדול מכל העניין, ודיברתי עם הרב טוביה פלס, שאתארח בביתו, וכך אוכל להתוועד עם אנ"ש בכפר חב"ד. וכך היה.

ערכנו התוועדות גדולה מאוד בשיכונים החדשים. כל השבת הייתה התוועדות אחת גדולה. סיפרתי שוב ושוב את כל האירועים, וחילקתי משקה מהבקבוק אותו קיבלתי מהרבי בקשר עם ההחלטות על קבלת המלכות. הייתה אווירה מחשמלת.

במוצאי שבת, כשהגעתי למשרד בנצרת־עילית, ראיתי את תשובתו של הרבי על מכתב ששלחתי ביום שישי בקשר לנסיעה לכפר חב"ד: "ותאה פעולה נמשכת, ובהוספה. הזמ"ג. אזכיר עה"צ."

שמתי לב שהרבי כתב "בהוספה", זאת אומרת שצריך להתוועד עוד. בדיוק משהו שאל אותי אם אוכל להתוועד עם הבחורים במגדל העמק. כמוכן שמיד עניתי בחיוב. הודעתי לרבי שהזמינו אותי למגדל, ואני נוסע להתוועד עם הבקבוק. "שבתי עם הבחורים והראיתי להם את הקלסר של התשובות. בבת אחת הופרכו כל השמועות. הודעתי לרבי, על ההתוועדות הנוספת, ומיד קיבלתי תשובה באותו נוסח - "ותאה

תשורה
מפאנל
20
ל"שנה
שמלך
המשיח
נגלה בו"
תשרי
ה'תשע"א

פעולה נמשכת, ובהוספה. הזמ"ג. אזכיר עה"צ" - אלא שהפעם מתח הרבי קו מדגיש מתחת המילה "ובהוספה".

בעקבות תשובתו של הרבי - ערכתי למחרת התוועדות נוספת עם כל הטנקיסטים בארץ.

המשכתי לאסוף חתימות של רבנים על הפסק דין, ולעורר על הנחיצות בפעולות של "קבלת המלכות". לחג השבועות חזרתי לבית חיינו, כשאני עצמי לא משער איזו שליחות מיוחדת ממתינה לי.

עשרות רבני חב"ד חותמים על פסק דין

באסרו חג השבועות "חג המצות"ת, התאספו כרגיל הרבנים שהגיעו לבית חיינו. באותה אסיפה נכתב ונחתם פסק דין נוסף, מפורט יותר, אשר על פי דברי הרמב"ם בהלכות מלכים, הרבי הוא "בחזקת משיח":

ב"ה. יום ג' שהוכפל בו כי טוב לפ' נשא, אסרו חה"ש, הי' תהא שנת אראנו
נפלאות

פסק-דין

היות שכבר יצא מתחת ידינו כמה מהחתומים מטה פסק דין ברור ע"פ תורת אמת שצריכה להיות ביאת משיח צדקנו ובנין בית המקדש השלישי תיכף ומיד ממש, כי כבר כלו כל הקיצין ועם ישראל כבר עשו תשובה, וגם נתקיימו שאר התנאים הדרושים לביאת משיח צדקנו, כמבואר בפסק דין הנ"ל. ורבים מגדולי הפוסקים שבדורנו מכל החוגים ומכל פינות העולם הצטרפו וחתמו על פסק דין זה -

הנה בהמשך לזה, ע"פ פסק דין ברור של הרמב"ם בהלכות מלכים פרק י"א הלכה ד' "אם יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצות כדוד אביו כפי תורה שבכתב ושבעל פה ויכופ כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחום מלחמות ה' הרי זה בחזקת שהוא משיח. אם עשה והצליח ובנה מקדש במקומו וקיבץ נדחי ישראל הרי זה משיח בוודאי".

הרי ברור ע"פ דין תורת אמת שחל על כ"ק אדמו"ר שליט"א הלכה זו ד"בחזקת שהוא משיח", שהרי נתקיימו בכ"ק אדמו"ר שליט"א כל התנאים המנויים ברמב"ם הנ"ל.

וכיון שע"פ דין תורתנו הקדושה כבר הגיע עת הגאולה, כפסקי דינים של גדולי הפוסקים דדורנו כנ"ל (וכ"ק אדמו"ר שליט"א קיבל פסקי דינים אלו להלכה, כפי שאמר כמה פעמים ברבים בעת ההתוועדות). זאת אומרת, שכבר נגמר השלב (וכל הפרטים) ד"חזקת משיח", א"כ ברור שע"פ דין תורתנו הקדושה, הלכה למעשה, שכבר הגיעה העת לקיום

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

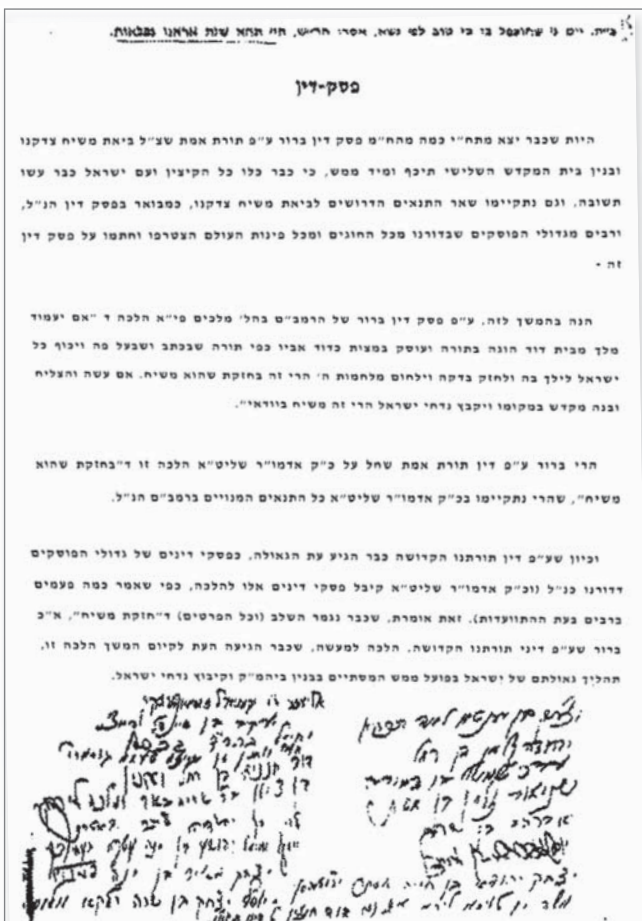

המשך הלכה זו, תהליך גאולתם של ישראל בפועל ממש המסתיים בבנין בית המקדש וקיובוץ נדחי ישראל.

על החתום באו עשרות רבנים ממשותפי האסיפה. למעשה היה לנו פסק מכל רבני חב"ד שנכחו ב־770. הרבנים הכניסו את הפסק לרבי, ולא הייתה תגובה.

זכרתי במה שכתבתי לרבי בקשר לאוהלים של רבותינו נשיאנו ברוסיה, שיקריאו את פסק הדין על אוהלי רבותינו נשיאנו ברוסיה, ולבקש ולהתחנן מהם שיפעלו בשמים לזירוז הפועל ממש של הנאמר בפסק הדין.

העלתי את הרעיון לפני הרב מארלאוו. הרב מארלאוו דיבר על כך עם הרב ורסלבסקי, ושניהם אמרו שאני ואבי המתאימים ביותר לשליחות זו, שהרי אנחנו עוסקים רבות בענייני משיח, וגם התעסקנו בעבר בשיפוץ האהלים של רבותינו נשיאנו. הרב מארלאוו ניסח את "כתב המינוי", ואמר שכדאי שגם ועד הרבנים

פסק הדין מאסרו חג שבועות - "ה"ז בחזקת שהוא משיח"

תשורה
מפאנל
20
ל"שנה
שמלך
המשיח
נגלה בו"
- תשרי
ה'תשע"א

הכללי יחתמו. הוא צלצל להרה"ח ר' שניאור זלמן גורארי, והוא אמר שהוא מוכן לחתום, אבל היות ואצלם כל פעם היה נשיא אחר לבית דין, ובדיוק אז הוא לא היה נשיא בית הדין, הוא ביקש שנדבר עם שאר חברי בית הדין. דיברנו איתם, והם הסמיכו את הרב גורארי לחתום על כתב המינוי בשם בית הדין.

וזה נוסח כתב המינוי שניתן לנו:

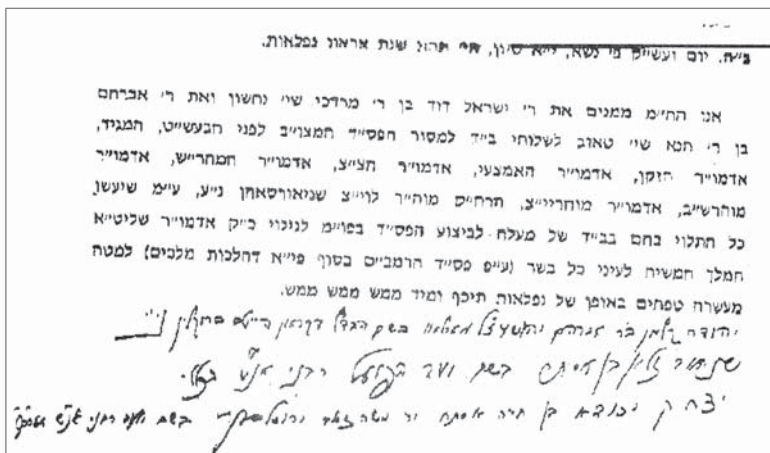
ב"ה יום ועש"ק פ' נשא, י"א סיוון, ה' תהא שנת אראנו נפלאות.

אנו החתומים מטה ממנים את ר' ישראל דוד בן ר' מרדכי שי' נחשון ואת ר' אברהם בן ר' חנא שי' טאוב לשלוחי בית-דין למסור הפסק-דין המצוי בזה לפני הבעש"ט, המגיד, אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, אדמו"ר הצ"צ, אדמו"ר מהר"ש, אדמו"ר מהורש"ב, אדמו"ר מהורי"צ, הרה"ק מוה"ר לוי"צ שניאורסאהן נ"ע, על מנת שיעשו כל התלוי בהם בבית דין של מעלה לביצוע פסק הדין בפועל ממש לגילוי כ"ק אדמו"ר שליט"א המלך המשיח לעיני כל בשר (על פי פסק-דין הרמב"ם בסוף פרק י"א דהלכות מלכים) למטה מעשרה טפחים באופן של נפלאות תיכף ומיד ממש ממש.

יהודה קלמן ב"ר אברהם יהושע ז"ל מארלאו בשם הבד"צ דקראון הייטס ברוקלין נ"י.

שניאור זלמן בן אסתר בשם ועד הפועל רבני אנ"ש הכללי

יצחק יהודא בן חיה אסתר ור' משה זאב ירוסלבסקי בשם וועד רבני אנ"ש בארה"ק

העובדות שמאחורי ה'פסק'

שליחות חשאית

הרבנים הורו שבשלב זה על השליחות כולה להיות חשאית. עוד באותו יום - ערב שבת קודש פרשת נשא - הכניס הרב מארלאו מכתב מהרבנים עם כתב המינוי להיכל קודשו של הרבי. לאחר תפילת מנחה הכנסתי גם אני מכתב לרבי, עם העתק מכתב המינוי.

באותה שבת, כידוע, ערך הרבי התוועדות פתאומית נוספת בשעת מנחה. בי"ז כמעט ולא היו אנשים, ופתאום הרבי ירד, הלך לכיוון בימת התפילות, והתחיל להתוועד.

זכיתי להיות מהראשונים שהיו שם. עמדתי מאוד קרוב. הרבי ישב על כסא בבימת התפילות, בלי שולחן. זה היה מחזה שאי אפשר לשכוח. השמועה על ההתוועדות הפתאומית התפשטה במהירות, ומאות חסידים נהרו לכיוון 770. היו דחיפות נוראיות, והיה קשה מאוד להתרכז. הרבי דיבר על כך שדוד המלך אמר "אני אברך, לי נאה לברך". אחריכך הרבי חילק "כוס של ברכה". אני הרגשתי שהרבי פשוט מקבל את המלכות. לי נאה לברך.

בין שאר הדיבורים השמיימים, הזכיר הרבי את הציונים של רבותינו נשיאינו, שכאשר נוסעים אליהם אומרים ב'מענה לשון' ש"גופא דילהון קדישא". בכך ראיתי כבר רמז והתייחסות ראשונה מהרבי לנסיעתנו.

החלטנו שלא להתעכב אפילו רגע אחד, ולצאת מיד ביום ראשון י"ג סיוון. באותו יום עברנו בחלוקת הדולרים ומיד כשהרבי ראה אותנו, פנה לאבי טאוב שעבר ראשון, באומרו "בון וויי אז" [=בצרפתי: נסיעה טובה] מאצ' הצלחה [באנגלית: הצלחה רבה] בשורות טובות". לי הרבי אמר "ברכה והצלחה, דאס איז פאר די נסיעה [=זה עבור הנסיעה]". אנחנו בכלל לא הזכרנו את עניין הנסיעה, והרבי ביוזמתו פנה אלינו. לאחר מכן ביקשתי מהרבי ברכה שנזכה לפעול את העניין למטה מעשרה טפחים, והרבי ענה בקול "אמן, בשורות טובות, הצלחה רבה".

מאותו רגע, היה ברור לנו שזאת שליחות של הרבי.

מניעות ועיכובים, וברכה מהרבי

כבר מהרגע הראשון החלו התקלות. הגענו לנחיתת ביניים בפרנקפורט, שם "בישרו" לנו כי מתוך שבע מזוודות שלקחנו לנסיעה נוסעות איתנו כעת רק שלוש...

כזה דבר מעולם עוד לא קרה לנו. נסענו בשליחויות קודמות פעמים רבות, אך שכמעט כל הכבודה תיעלם - זה היה ממש "חידוש".

מלבד בגדים, היינו מצטיידים לקראת הנסיעה לרוסיה באוכל כשר שיספיק לכל הזמן בו נשהה ברוסיה. מדובר בכורח המציאות, שהרי אוכל בכלל ובפרט כשר הוא לא מצרך כל כך מצוי ברוסיה, בטח לא בכל אותם מחוזות רחוקים מהערים בהן נמצאים האוהלים. בקיצור, נשארנו ללא בגדים וללא אוכל, מה שהפך את המסע

תשורה
מפאנל
20
ל"שנה
שמלך
המשיח
נגלה בו"
- תשרי
ה'תשע"א

לקשה וכמעט בלתי אפשרי. פשוט היינו צריכים להתחיל לדאוג לעצמנו בכל מקום לביגוד ולאוכל.

ובנוסף לכך, והוא העיקר: עוד בניו־יורק, הכנו כמות מספקת של עותקים מפסק־הדין, כדי שנוכל לקרוא אותו בכל אוהל ולהשאירו שם. בין המזוודות שנעלמו, הייתה גם זאת שהכילה את הפסק־דין. כך שנחתה עלינו עוד מטלה, לקבל מניו־יורק בפקס עותק מפסק הדין, ולהכין ממנו מספר עותקים. הצלחנו לקבל את הפקס, והתחלנו להשתמש בו כמכונת צילום. הצלחנו לצלם שני עותקים, אך כשהפעלנו את המכשיר לצילום נוסף החל להיתמר ממנו עשן קל ובזה "הסתיים תפקידו"... היינו חסרי אונים. משימה כליכך פשוטה בניו־יורק, הופכת למעשיה שלימה כשמדובר ברוסיה של תנש"א, ממש כמו לפני מאתיים שנה.

אבל מיד כשהגענו למוסקבה, קיבלנו עידוד: הגיעה אלינו תשובה מהרבי על המכתב שכתבנו בקשר לנסיעה, שיצאה באותו יום שהכנסנו את המכתב, בערב שבת: "אזכיר עה"צ לבשורות טובות והענין וכו".

ההדגשה של הרבי על הצלחת הענין, כמו גם המניעות והעיקובים הרבים בהם נתקלנו, נתנו לנו את ההרגשה שמדובר בעניין גורלי ודחוף שאסור להתמהמה

הקראת הפס"ד בליובאוויטש, אצל אדמו"ר הצ"צ ואדמו"ר המהר"ש

עם הביצוע שלו. החלטנו לפעול בדחיפות. למוסקבה הגענו בשעות אחר הצהריים של יום שני י"ד סיוון, ובתחילת הלילה החלטנו לצאת לליובאוויטש מיד. מכיוון שהמזוודות עם הבגדים נעלמו לנו בדרך, שאלתי ממישהו סירטוק ויצאנו לדרך.

נסענו כל הלילה, וביום שלישי לפנות בוקר הגענו לליובאוויטש. לנסיעתנו התלווה ה'ת' נחום ש' תמרין, שהיה יד ימיננו עוד בשליחות הקודמת לבניית האוהלים והתעסק במסירה ונתינה רבה בענין, באישורו וברכתו של הרבי.

בליובאוויטש עבר הכל יחסית "חלק". יש שם כידוע "בית חב"ד", ויכלנו לשבת ולהתכונן לקראת הכניסה לאוהל אדמו"ר הצ"צ ואדמו"ר מהר"ש. לכתוב פדיון נפש וכו'. באוהל עצמו קיימנו את כל הסדר כפי הוראת הרבנים - קריאת ה"מענה לשון",

העובדות שמאחורי ה'פסק'

בניעז'ין, אצל אדמו"ר האמצעי

ואחר כך קריאת כתב המינוי להודיע שבאנו בתור שלוחים, הקראת פסק הדין ומסירתו על האוהל.

מיד כשגמרנו חזרנו למוסקבה. את רובו של יום שלישי עשינו בנסיעה חזרה למוסקבה, לשם הגענו לפנות ערב. ושוב החלטנו שלא מחכים אלא נוסעים ברכבת באותו לילה לקייב, ומשם לאוהל אדמו"ר האמצעי בניעז'ין. לשם הגענו ביום רביעי לפנות ערב. לאחר האוהל הספקנו לבקר את ידידנו בניעז'ין ישראל נח ע"ה נכד המהרי"נ בן הצ"צ. היהודי הזה ידע רק מעט על "זידע מענדל"... (הרבי הצמח'צדק).

"לנסוע למז'בוז' עכשיו"

כשחזרנו לקייב, לביתו של השליח ר' דב קרסיק, עמדו בפנינו כמה משימות. ראשית להתכונן בגשמיות להמשך הנסיעה - להצטייד במזון, להתארגן מעט וכו'. שנית, הרי נגמרנו לנו העותקים מפסק הדין ולא ידענו האם כדאי להמשיך ולנסוע לאוהל הבעש"ט במז'בוז' ורק להקריא את פסק הדין, או אולי להמתין עד שיהיו בידינו צילומים שנוכל להשאיר שם. בשלב זה צלצלנו למשרדנו בניו-יורק ודיווחנו לאיש המשרד, ר' עקיבא מרשל, על מה שקרה עד עכשיו, ועל ההתלבטות שלנו בקשר להלאה.

כפי שהתברר לנו אחר כך, הכניס עקיבא פתק לרבי, באנגלית, ובו עיקרי הדברים שמסרנו לו. בין השאר פירט גם את הספק שהיה לנו האם ליסוע למז'בוז' מייד. על הפתק יצאה תשובתו של הרבי, שהקיף בעיגול וחץ את המילים מתוך מכתבו של עקיבא: "לנסוע למז'בוז' עכשיו".

במעז'בוז', אצל הבעל-שם-טוב

התשובה הזאת הגיעה אלינו כשחזרנו ממז'בוז'... הרי לא חשבנו בכלל לשאול, ובטח לא שיערנו שתצא תשובה בענין זה. אנחנו כשלעצמנו המשכנו כל הלילה שבין רביעי

תשורה
מפאנל
20
ל"שנה
שמלך
המשיח
נגלה בו"
- תשרי
ה'תשע"א

באניפולי, אצל הרב המגיד

לחמישי בחיפושים במאמצנו למצוא מכונת צילום, ואיישם לפנות בוקר הצלחנו למצוא באיזה מלון בקייב, ובעזרת "מתן בסתר" (השיטה הרוסית...) נתנו לנו להכנס ולצלם כאוות נפשנו...

על כל פנים, התשובה הזאת מלמדת עד כמה היתה השליחות הזאת חשובה לרבי, ועד כמה הענין אותו רצה לפעול היה דחוף.

לפועל, נסענו ביום חמישי לפנות בוקר למז'בוז' והיינו שם בשעות אחר הצהריים. ממוז'בוז' המשכנו לאוהל הרב המגיד באניפולי, אליו הגענו בלילה שבין חמישי לשישי בשעה אחת אחר הצות.

חזרנו לקייב לפנות בוקר של יום שישי והופתענו למצוא את תשובתו של הרבי שהוזכרה לעיל. התשובה הזאת הספיקה לנו כדי להחליט שעוד היום נהיה בהאדיץ', באוהל של אדמו"ר הזקן. הרב קרסיק ניסה לשכנע אותנו לוותר על הרעיון (ובאמת, היו לכך סיבות טובות), אך היינו חדורים תחושה של דחיפות. לא השתהינו ויצאנו לדרך.

כשגמרנו את הקראת הפסק דין וכו' באוהל של אדה"ז הראה השעון על שלוש וחצי שעות לפני שבת. מאוד רצינו להתקדם בנסיעתנו ולהגיע לשבת לדנייפרופטרובסק, ומשם להמשיך במוצאי שבת לרוסטוב. נסיעה מהאדיץ' לדנייפרופטרובסק אורכת בדרך כלל כחמש שעות. בדוק, שאלנו את הנהג מה דעתו, והוא אמר שינסה. מיותר לציין שבשבת היינו בדנייפרופטרובסק. אל הכניסה לעיר הגענו עם כניסת השבת, ומשם המשכנו ברגל לבית בו התאכסנו.

בהאדיטש, אצל אדמו"ר הזקן

באותה שבת שהה בעיר השליח הרב יצחק שי' גנזבורג, יליד המקום, שלקח אותנו לסיוורים ליד הבית בו גר הרבי בילדותו ובית הכנסת בו התפלל.

הנסיעה לרוסטוב היתה סיפור בפני עצמו. קודם כל, היה סיפור שלם להשיג רכב. וכשהגיע הרכב היו עמו כמה בעיות עד שסודר לנסיעה ועד

העובדות שמאחורי ה'פסק'

ברוסטוב, אצל כ"ק אדמו"ר הרשב"י

שהגוי הנהג הצליח להבין מה אנחנו רוצים. גם הנסיעה עצמה היתה מלאה בתקלות: באחד הכבישים נעצר לפתע הנהג, על הכביש שכבה נפגעת תאונת דרכים, גויה עצומת מידות, ולידה עמד איש מנפנף בידו ומבקש שניקח אותה לבית חולים. לא היתה ברירה והאישה הועלתה על הרכב.

כל הסיפור הזה של הנסיעה לבית החולים, "מבצע" הורדתה ועד לקביעת הרופא שהאישה כבר כמה שעות נמצאת בעולם אחר - לקחו כמה שעות. כזה דבר מוזר ומשונה לא קרה לנו אף פעם. לא שלא היו קשיים, היו ועוד איך - חשדנות של השלטונות, תקלות ברכב, חום נוראי בקיץ וכפור בחורף, אך כל אלה הם דברים רגילים, אבל שהשטן יעמוד מולנו

לשטננו... ראיתי שהנסיונות על השליחות הם משהו מיוחד במינו, פשוט לא נותנים...

ברוסטוב עצמה, נוסף לשליחות העיקרית, היו לנו עוד "שיריים" משליחותנו הקודמת. היינו צריכים לקבוע שם את השלט על מבנה האוהל מבחוץ. גם מלאכה זו נגמרה בכיטוב, וכעת היתה לפנינו המשימה האחרונה - להגיע לאלמא-אטא, לאוהל של ר' לויק אביו של הרבי.

רגעים מרגשים בציון רבי לוי יצחק

הצלחנו להשיג כרטיסים לטיסה לאלמא-אטא ועלינו למטוס. מייד כשהחלו גלגלי המטוס לנוע, התרסק מטוס על המסלול, ושדה התעופה ברוסטוב הושבת, אין יוצא ואין בא...

הורידו את כולם מהמטוס, ואנחנו התחלנו בהתרוצצויות של בירורים לראות מה אפשר לעשות. מאוד רצינו לצאת לכיוון אלמא-אטא עוד באותו הלילה, לפני שנישן, כיוון שבאלמא-אטא לא היה מקווה, ואנחנו רצינו להגיע לאוהל כשאנחנו עדיין בטהרה מהמקווה ברוסטוב, בה טבלנו בבוקר.

לבסוף מצאנו מטוס שיוצא לאלמא-אטא, אבל הפקידה במסוף לא הסכימה להעלות אותנו לטיסה. בלית ברירה פנינו לאחד הסבלים, ותמורת תשלום הוא הסכים להעלות אותנו לטיסה. הוא פשוט הוציא אותנו מבית הנתיבות אל מסלול ההמראה דרך המסוע עליו מסייעים את המזוודות... הגענו למטוס על העגלה שסוחבת את המזוודות, והסבל דאג לפתוח את דלת המטוס ולהכניס אותנו פנימה. הבעייה

תשורה
מפאנל
20
ל"שנה
שמלך
המשיח
נגלה בו"
- תשרי
ה'תשע"א

באלמא-אטא, אצל ר' לוי יצחק

הייתה, שלא היה מקום פנוי במטוס. בהתחלה דחפו אותנו לתוך חדרון קטן בקידמת המטוס, אבל עם כמה גרושים שהעברנו לגורמים המתאימים במטוס הצלחנו לסדר גם מקום ישיבה...

לפנות בוקר, הגיע הטייס, ומסתבר "שהוא משלנו". הרמנו לו את השרוול ועשינו מבצע תפילין כדת וכדין. כמוכן שאמרנו 'לחיים', קצת מזונות, ובקיצור התועדות.

הטיסה עצמה היתה למוסקבה, שם עלינו על המטוס לאלמא-אטא. על המטוס היו מאות נוסעים, ביניהם יהודים רבים, שגם איתם ערכנו מבצע תפילין. לאלמא-אטא הגענו בלילה שבין שני לשלישי בשעה 3 לפנות בוקר. לאור

פנס ערכנו את סדר התפילות, וקראנו על הציון של של רבי לוי יצחק שכנו בכורו "הוא הוא גואל אחרון... יתגלה... כמלך המשיח ותתגלה מלכותו בעולם כולו..."

הרבי מדבר על שני מרגלי החרש

חזרנו למוסקבה באותו לילה, ומיד למחרת עלינו על מטוס בחזרה לניו יורק. ביום רביעי בערב כבר היינו בבית חיינו. כשהרבי יצא מתפילת ערבית, עבר לידנו ועשה בידו הק' תנועת עידוד והמשיך ללכת, ומייד הסתובב חזרה ועשה תנועה של תמיהה בידו, כאומר "כבר הספקתם?", ומיד המשיך בתנועת עידוד חזקה לעברנו. השליחות הושלמה.

באותה שבת, הייתה שיחה מיוחדת בה הרחיב הרבי אודות ייחודם של שני מרגלי החרש ששלח יהושע, שדווקא שליחות זו הוכתרה בהצלחה...

ביום שני, כ"ח סיון, הרבי אמר את השיחה הידועה, שהיוותה אחר-כך היסוד לקונטרס "בית רבינו שבבבל". זה היה אחרי תקופה ארוכה שהרבי לא דיבר על עניין משיח בגלוי, ובאותה שיחה היו ממש 'גילויים' מיוחדים.

בימים הבאים עוררנו את אנ"ש לפעילות בנושא משיח. באותה תקופה הגיע ר' יוסף גוטניק לארצות הברית, למשא ומתן עסקי על השקעה של אבי באוסטרליה. רתמנו אותו לעניין, והוא הכניס לרבי מודעה שהוא רוצה לפרסם בעיתונים, על העניין של "הגיע זמן גאולתכם". הרבי הגיה את המודעה.

עשינו אסיפה ב-770, והרב גוטניק דיבר מאוד חזק על משיח. אבא שלו גם היה

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

בכינוס, והוא סיפר שקיבל תשובה מהרבי בעניין משיח, ש"אין לדיין אלא מה שענינו רואות". הוא סיפר שהוא ראה שהעניין של משיח גורם להתעוררות מאוד גדולה.

למעשה, אפשר לומר שההפסק נגמר, ושוב התחילה התעוררות בענייני משיח. זה התחיל כמובן מהרבי, והמשיך אצל החסידים.

יהי רצון שיפעלו כל זה פעולתם וכו'

בתחילת חודש תמוז חזרנו לארץ, והמשכנו לעורר את אנ"ש והתמימים.

לקראת סוף חודש תמוז, הרבי עדיין לא התגלה, וההרגשה הייתה מאוד קשה. נורא. חשבתי אולי לנסוע לרבי ליום ההולדת שלי, בב' מנחם אב, אלא שבדיוק אז קיבלתי הזמנה מנשי חב"ד בירושלים לבוא ולהרצות לפנייה על קבלת המלכות. כתבתי על כך לרבי, וקיבלתי ברכה על הנסיעה לירושלים. כמובן שההרצאה הייתה בהצלחה מיוחדת. הגיעו עשרות נשים שרצו לדעת מה הרבי אומר. האווירה הייתה מחשמלת.

התחושה הייתה עדיין קשה מאוד. חשבתי שלא עשינו מספיק בעניין הזה של פסק הדין, וכתבתי לרבי שאולי צריך ללכת עם פסק הדין לציון של האר"י החי ביום ההילולא שלו בה' מנחם אב. תוך זמן קצר קיבלתי תשובה: "אזכיר עה"צ".

עליתי יחד עם אבי טאוב לצפת, שם דאגנו שיבואו איתנו מניין חסידים, והקראנו את פסק הדין לפי הסדר שנערך באוהלי רבותינו נשיאנו ברוסיה. מכיוון שהשליחות הייתה חשאית, לא הראינו לאף אחד את פסק הדין, ואפילו החסידים שהיו איתנו במניין על הציון, לא הבינו מה בדיוק אנחנו מקריאים ליד קברו של האר"י החי...

באותו יום דיווחתי על כך לרבי, כשאני מתאר בפרוטרוט את סדר התפילות והקראת פסק הדין ליד ציונו של האר"י. על המכתב קיבלתי תשובה מיוחדת: "ויהי ר' שיפעלו כ"ז פעולתם וכו' והזמ"ג [=הזמן גרמא] וכו' אזכיר עה"צ".

בט' באב נדחה היה השלב האחרון. לקראת סיום הצום היינו במערת המכפילה, שם אספנו מניין אנשים, שכמובן לא ידעו למה בדיוק הם מצטרפים, והקראנו את פסק הדין. משם נסענו לקבר רחל ואחריכך לכותל המערבי.

מאוחר יותר שמענו על השיחה הפתאומית שהרבי השמיע בדיוק באותה שעה, ובה הזכיר את שלושה מקומות אלה.

"שיפעלו... פעולתם" איחל לנו הרבי, מי יודע איזו פעולה נפעלה אז...

פסק הדין השפיע - מלך המשיח פועל בעולם

לסיום נביא את דברי הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א משיחת קודש ש"פ משפטים ה'תשנ"ב (מוגה) בה מתייחס ישירות לענין הפס"ד הנ"ל ופעולתו בעולם:

בנוגע להמאורעות דימים אלה: לכל לראש - המאורע שאירע בערב שבת זה, שבו

תשורה
מפאנל
20
ל"שנה
שמלך
המשיח
נגלה בו"
- תשרי
ה'תשע"א

התאספו והתכנסו יחדיו ראשי מדינות גדולות וחשובות בעולם, ובראשם נשיאי שתי המעצמות הגדולות, והחליטו והכריזו על תקופה חדשה ביחסי מדינות העולם - ביטול מצב של מלחמות בין מדינות העולם, שיתבטא גם בצמצום וביטול כלי נשק, ועד לשלום ואחדות, שיתוף פעולה ועזרה הדדית בין מדינות העולם לטובת האנושות כולה.

וקדם למאורע זה (בהשגחה פרטית) נאומו של נשיא מדינה זו לאומה כולה (באור ליום רביעי, "קמי שבתא", התחלת ערב שבת זה), שבו הודיע והכריז על פעולותיו בצמצום וביטול כלי נשק, וניצול הכספים (שלא ינתנו לרכישת כלי נשק) כדי להוסיף בענייני הכלכלה של בני המדינה - הכרזה שאושרה ע"י "בית הנבחרים", שבו נקבעים חוקי המדינה שיש להם תוקף ע"פ תורה ("דינא דמלכותא דינא").

. . ועכצ"ל, שהסיבה האמיתית לכך שבתקופה האחרונה ניכרת השאיפה לגמר ולסיום תקופת המלחמות בעולם, והתחלת תקופה חדשה של קיום העולם ע"פ צדק וישר, שלום ואחדות, כמוודגש ביותר בהחלטת והכרזת מנהיגי אוה"ע בערב שבת זה, היא רק מצד חיוב השכל ("משפטים"), שהרי חיוב השכל הי' גם בכל הדורות שלפנ"ז, אלא גם, ובעיקר) מפני שמתקרבים להזמן שאודותיו הכריזה התורה ("מסיני") וכתתו חרבותם לאתים".

ועפ"ז יש לומר, שהחלטת והכרזת מנהיגי אוה"ע בערב שבת פרשת משפטים ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים", היא, כתוצאה מהחלטת והכרזת "מלכי רבנן" ש"הנה זה (מלך המשיח) בא", החל מהפס"ד של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שמכבר נשלמו מעשינו ועבודתינו דמשך זמן הגלות ומוכנים כבר לקבלת פני משיח צדקנו, וכן הפס"ד של הרבנים ומורייהוראה בישראל שהגיע זמן הגאולה, "יעמוד מלך מבית דוד וכו' בחזקת שהוא משיח" ועד להמעמד ומצב ד"הרי זה משיח בודאי" - פס"ד "מסיני", שנמשך וחדר גם בגדרי העולם, עד כדי כך שמנהיגי אוה"ע מחליטים ומכריזים מדעתם (ו"בערכאות שלהם", שיש בהם התוקף ד"דינא דמלכותא דינא") ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים".

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

מענות קודש

בהמשך להתעוררות הגדולה, אנ"ש והשלוחים בכל רחבי תבל יצאו בפעולות רבות בפרסום בשורת הגאולה וזהות הגואל בה סכמתו ובעידודו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

מובא בזה לקט חלקי ממענות הקודש בנושא.

"מי שיש לו מאתיים רוצה ארבע מאות"

בחודש כסלו תשנ"ב, השיב הרבי לרב דוד נחשון, על דו"ח מהחתמת אנשים על טופסי 'קבלת המלכות' ועל הרצאה שמסר בנושא "הרבי כמשיח" בערב מיוחד בו נכחו גם אישי ציבור: "ויקויים בהם מי שיש לו מאתיים רוצה ארבע מאות וכו'. אזכיר על הצייון".

ספר חדש: "יחי המלך", הרבי: נתקבל תשואות חן

הספר הראשון בו הוסבר בהרחבה היסוד לפסק הדין שהרבי בחזקת משיח, נכתב על ידי הרב שלום דובער הלוי וולפא ונקרא "יחי המלך". עוד טרם נכרך הכניס את ספרו לרבי, ובי"ט חשון תשנ"ב השיב הרבי:

"נתקבל תשואות חן תשואות חן. מצורף בזה שיוציא לאור שיחליפו במכורך - ותשואות חן מראש. ויהא בהצלחה ולבשורות טובות. אזכיר על הצייון להנ"ל".

הרבי התעניין גם בקשר לקבלת "הסכמות" מגדולי ישראל על הספר "יחי המלך" שערך הרב וולפא.

זמן קצר לאחר הופעת הספר, שאל השליח הרב יהורם אולמן מאוסטרליה את הרבי 'באם נכון הדבר' ללמוד עם אנשים זרים בספר זה, שגם מגדיר כביור מיהו המשיח, ובאם כן מבקש הוא את ברכת הרבי שיהיה בהצלחה. הרבי השיב תשובה חיובית.

שליחו הראשי של הרבי בארגנטינה, הרב צבי גרינבלאט, קיבל את הסכמת הרבי לתרגם פרק מסויים מהספר "יחי המלך המשיח" - בו מוסברת ההלכה של בחזקת משיח ונקשרת לעובדה שהרבי הוא המשיח - ולהפיצו בכל ארגנטינה באמצעות אדם שלא נמנה על חסידי חב"ד.

נשים צדקניות מתחילות לפעול; הרבי: "ויהא בהצלחה רבה".

נשות קראון-הייטס, ערכו כינוס שמטרתו לעורר את העם על קבלת מלכותו של הרבי, גם על ידי חתימות. הנשים כתבו לרבי שהכינוס מתקיים בזכות העידוד שנתן

תשורה
מפאנל
20
ל"שנה
שמלך
המשיח
נגלה בו"
- תשרי
ה'תשע"א

הרבי בהושענא רבה, על כך השיב הרבי: "ייהא בהצלחה רבה, והזמן גרמא והענינים, אזכיר על הציון".

על ההזמנה ששלחו לרבי לכינוס זה, השיב: "אביא את המצורף בזה בעזרת השם על הציון. והזמן גרמא".

כינוס לעורר את העם לקבלת המלכות. הרבי: "אזכיר על הציון עוד הפעם להמשך הצלחה רבה ונפלאה בכל מקום"

על הדו"ח שמסרו נשי-חב"ד אחרי הכינוס - בו פירטו את הנושאים שנידונו, ביניהם: הצורך לעורר את מידת המלכות של המלך על ידי קבלת המלכות; הכח המיוחד והחובה של נשי ישראל בהבאת הגאולה, והחשיבות המיוחדת של המכתב והחתמות - השיב הרבי: "אזכיר על הציון עוד הפעם להמשך הצלחה רבה ונפלאה בכל מכל וכו".

נשי חב"ד: אנו מפיצים בעולם כולו את טופסי קבלת המלכות; הרבי: תהיה הצלחה רבה, וללכת מחיל אל חיל

בג' כסלו תשנ"ב הגישה קבוצת נשים לרבי קופסא נאה ובתוכה טופסי חתימות. נציגת הקבוצה אמרה: "ברוך השם יש פעילות נפלאה בכל מכל כל במבצע 'ובקשו את ה' ואת דוד מלכם' - ומצאו, ומתפשט תחת נשי חב"ד, ובכל העולם כולו ולכל השלוחות, אנו מקבלות בזה, נשי ובנות חב"ד את פני משיח צדקנו, כ"ק אדמו"ר שליט"א, ויוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה תיכף ומיד ממש".

מענה הרבי: "אמן" (הרבי התבונן בקופסא, ואמר: "זה בשבילי? בשורות טובות". (ושוב התבונן בקופסא ובחתימות, והוסיף: "בשביל כל הענינים צריך לשלם לצדקה ותהיה הצלחה רבה, וללכת מחיל אל חיל עד שתלכו אל אלקים בציון בגאולה האמיתית והשלימה. ברכה והצלחה, הצלחה רבה".

על החלטת נשי חב"ד לערוך "סעודת קבלת פנים למשיח צדקנו" במוצש"ק כ"ח טבת תשנ"ב, ועל התוכנית לפרסם זאת בכל העולם וכן בעיתונות - השיב הרבי בין היתר: "נתקבל ותשואות חן ותהא פעולה נמשכת ובהוספה".

על הודעת נשי חב"ד שהכינו למשתתפות בהתוועדות זו חוברת תשורה בשם 'תורת הגאולה' ובה הדפיסו קטעים משיחות הרבי וכן שהסעודות תערכנה במקומות רבים בעולם, השיב הרבי: "נכלל בהברכה למכתב הקודם שהנ"ל המשך אלא שיהא בהליכה מחיל אל חיל כיון שניתוספו עוד ימים זכאין ופעולות זכאיות והפעולה (היינו מעשה) עיקר כפסק דין תורתינו הקדושה וביאורו בארוכה בדא"ח אזכיר על הציון".

באמצע הסעודה פנו נציגות הנשים לרבי וכתבו בין השאר: "הוד מלכותו כבוד קדושת אדמו"ר שליט"א מלך המשיח, נשי ישראל בכלל ונשי חב"ד בפרט, מוכנות לקבל את פני משיח צדקנו ולשמוע את דברי כבוד קדושתו באופן של "תורה חדשה

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

מאתי תצא" בסעודה שערכו לכבודו, ומתפללות שנזכה לגאולה האמיתית והשלימה עם ענני שמיא וכו' תיכף ומיד ממו"ש".

הרבי השיב: "וכל המברך מתברך בברכתו של הקב"ה שתוספתו מרובה על העיקר, ובמיוחד ברכה מיוחדת בזמן מיוחד. אזכיר על הציון".

כינוס לקבלת המלכות ב-770 - בשידור חי לרחבי העולם; הרבי: תשואות חן על הנחת רוח שגרם וגורם

מיד לאחר הסעודה מסר הרב חיים ברוך הלברשטם מ"מרכז שידורי חב"ד" דו"ח לרבי מרשימת הערים והמדינות בעולם כולו שהשתתפו באמצעות ה'הוק-אפ' בסעודת ה"מלוה מלכה". הדו"ח נפתח בזה הלשון: "כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח לעולם ועד! דו"ח משידור של קבלת-פנים לכ"ק אד"ש מלך המשיח ע"י נשי ובנות חב"ד תחי". הרבי ענה: "נתקבל ותשואות חן על הנחת רוח שגרם וגורם, אזכיר על הציון". יש לציין שתשובה זו התקבלה, לאחר שנים רבות בהן לא ענה הרבי על דו"חות מהשידורים.

ביום ראשון שלאחר הסעודה ניגשו לרבי מארגנות הכינוס ואמרו: נשי ישראל עם קשה עורף החליטו ללכת מחיל אל חיל עד שיקבלו את הגאולה בפועל ממש. על כך ענה להם הרבי: "בשורות טובות והצלחה רבה. ויהי רצון שיתקיימו כל הברכות בקרוב ממש". לאחר מכן נתן לכל אחת ואחת דולר נוסף ואמר: "עבור הכינוס".

הרבי בהוראה לנשי חב"ד בלונדון: "בטח עומדות בקשר עם נשי חב"ד דכאן"

לנשי חב"ד בלונדון, שכתבו על פעולותיהן בנושא משיח, הורה הרבי לפעול בקשר ובתיאום עם נשי חב"ד שבקראון-הייטס: "נתקבל והמצורף בזה ותשואות חן ויהא בהצלחה רבה ובטח עומדות בקשר עם נשי חב"ד תחיינה דכאן לדעת על דבר חגיגתן כאן לאחרונה. אזכיר על הציון".

לנשי ובנות חב"ד בפריז, שכתבו שהן מתכוננות לערוך התוועדות "מלוה מלכה" לקבלת פני משיח צדקנו במוצש"ק בשלח (על פי הוראת הרבי להן לערוך זאת עוד הפעם וכו'), השיב הרבי בערב שבת פרשת בשלח: "ויהא בהצלחה רבה והזמ"ג. אזכיר עה"צ".

נשות חב"ד שואלות האם לצאת במבצע פירסום זהות המשיח בכל העולם; הרבי: די בהודעה, כפשוט

תשובה מעניינת קבלו נשי חב"ד בקראון הייטס על תוכנית גדולה לפרסום את זהותו של מלך המשיח בכל העולם: "תפקיד כל הנהלה והנ"ל בכלל לנהל כפי שכלם ולא לשאלני ושאי אתבונן, שפרושו שאני מנהל, ודי (ב)הודעה כפשוט, אזכיר על הציון".

תשורה
מפאנל
20
ל"שנה
שמלך
המשיח
נגלה בו"
- תשרי
ה'תשע"א

נשי ובנות חב"ד החליטו לערוך במוצאי שבת פרשת תצוה ערב מיוחד של שירה "בתופים ובמחולות" על בוא הגאולה. כשהודיעו על כך לרבי השיב: "ויהא בהצלחה רבה אזכיר על הציון".

בחלוקת הדולרים ביום ראשון שלאחר ערב שירה והריקודים שאירגנו נשי חב"ד מסרה גברת ח. כהן לרבי תוף עליו היה כתוב "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" ואמרה: זה עבור הרבי שליט"א. עם תוף זה רקדו הנשים אתמול בשמחה שפורצת כל הגדרים, בבטחון להתגלות הרבי שליט"א מלך המשיח מיד ממש לגאולה שלימה.

על דבריה השיב הרבי כשחיוך נסוך על פניו הקדושים: "את זה מסתמא תשאירו אצלי. [הרבי הגיש דולר נוסף ואמר:] זה עבור ה"צלצלי תרועה" כפי שזה נקרא בתהילים. שיהיה בשעה טובה".

נשות חב"ד בירושלים מסתפקות; הרבי מכריע: ויהא בשעה טובה ומוצלחת

בארגון נשי חב"ד ירושלים היו חילוקי דעות בקשר לעריכת כינוס שמטרתו קבלת המלכות על ידי חתימות וכיו"ב. הועלתה הצעה ששני הצדדים ישלחו לרבי את סברותיהן בשני פתקים נפרדים שימסרו כאחד.

כשהתקבלו הפתקים לקח הרבי בידי הקדושות את הפתק הראשון, בו נכתבה ההצעה בדבר החתימות, וענה: "ויהא בשעה טובה ומוצלחת אזכיר על הציון".

לאחר מכן עיין הרבי במשך שניות אחדות בפתק השני (שם נכתב שפעולה זו יכולה לרחק), ביקש שוב את הפתק הראשון והניחו על השני ולאחר העיון בו, לקח את השני (השלילי) והניחו בצד, ומסר שוב את הפתק הראשון למזכיר עם ההוראה: "למסור להן את המענה" [הנ"ל].

האם לפרסם לאנשים זרים שהרבי הוא המשיח? הרבי: אין לדיין אלא מה שענינו רואות

בעיר לוד הזמינו את הרב שלום דובער הלוי וולפא למסור שיעור בנושא "הרבי בחזקת משיח". היו כמה שחששו מאופן הדיבור בענין זה ורצו להביא מרצה אחר, אך רב השכונה, הרב יורקוביץ, אמר שאין כבר בעיה לומר שהרבי הוא מלך המשיח גם לאנשים זרים. לבסוף החליטו לשאול את הרבי מה לעשות.

בט"ז אדר א' תשנ"ב השיב הרבי: "אין לדיין (רב שעל אתר) אלא מה שענינו רואות".

לרב חיים גוטניק, שכתב שחושש לפעול פעולות להבאת המשיח שמא אינן מתאימות לרצון הרבי, השיב הרבי: "כבר נאמר על-זה: אין לו לדיין אלא מה שענינו רואות".

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

האם לחדול מפירסום זהותו של משיח? הרבי: לא. להמשיך ובהוספה!

אחת מנשי חב"ד כתבה לרבי, ש"יש אומרים כי מה שאירע בכ"ז אדר בא כתוצאה מהפעילות המיוחדת לזירוז הגאולה, וכתוצאה מכך שאומרים ומבקשים מהקב"ה שהרבי יתגלה כמלך המשיח. אם אכן נכון הדבר, האם המסקנה היא שיש לחדול מפעילויות אלו?"

כשהמזכיר סיים להקריא שאלה זו, לא הגיב הרבי.

- "האם לא לענות כלל לאותה אשה?" - שאל המזכיר.

- הרבי הגיב בשלילה.

- "האם כן לענות לה?"

- על שאלה זו השיב הרבי בחיוב.

המזכיר הוסיף לשאול: "האם יהודיע לה שיש להפסיק כדי שנוכה להחשת הגאולה ולהתגלות הרבי?"

- הרבי הגיב בשלילה.

- "האם למסור שיש להמשיך ובהוספה?"

- הרבי הנהן בראשו הק' לחיוב.

לאחר יומיים הגיע לרבי מכתב דומה. לאחר שהמזכיר גמר להקריא אותו לפני הרבי הוסיף ואמר, שהמענה של הרבי מלפני יומיים עורר הדים. הרבי הנהן בראשו לאישור הדברים. לשאלתו של המזכיר: "האם תשובה זו חלה גם על מכתב זה?" - השיב הרבי בהנהון ראשו הקדוש - לחיוב!

האם אפשר לפרסם בניו-יורק טיימס שהרבי הוא מלך המשיח? הרבי משיב בחיוב

הרב יצחק שפרינגר הפיץ עשרות אלפי טפסים בהם קיבלו על-עצמם אנשים נשים וטף החלטות טובות על הוספה בתורה ובמצוות. בתחילה היתה הכותרת של הטפסים "תן יד לביאת המשיח", אך לאחר זמן שינה ל"תן יד למלך המשיח". הרבי קיבל גם את הנוסח החדש בחביבות וענה תשובות מעודדות.

כשהמזכיר הרב גרונר הקריא לרבי את נוסח המודעות שערך הרב יצחק שפרינגער, על מנת להדפיס בעתונים (בשפות, אידיש, עברית ואנגלית), ושאל, האם אפשר להדפיסן כולל האיזכור ש"הרבי הוא מלך המשיח" ובצירוף תמונת הרבי - השיב הרבי לחיוב.

תשורה
מפאנל
20
ל"שנה
שמלך
המשיח
נגלה בו"
- תשרי
ה'תשע"א

בשיקאגו מדברים שהרבי הוא משיח; הרבי: שימשיך בבשורות טובות

לאחד מהשלוחים בשיקאגו שכתב: "תלמידי ותלמידות ה'חדר' בשיקאגו עוסקים בלהט בענין משיח, ובעיר מדברים שבליובאוויטש עוסקים במשיח ושהרבי מליובאוויטש הוא משיח, ורואים במוחש כשמדברים בנעימות ודברים היוצאים מן הלב מתקבלים הדברים, וכבר הגיע הזמן שיענה הקב"ה לבקשת עם ישראל שיתגלה מלכנו משיחנו בקרוב ממ"ש". על כך השיב הרבי: "שימשיך בבשורות טובות אזכיר על הציון".

עלון לתפילין עם תמונת הרבי ו'יחי' הרבי: מאשר את הדפסתו

בחודש אדר תשנ"ג הכניסו לרבי דף של פרשת קריאת שמע מהודר עם תמונתו של הרבי כשתחתיה הכיתוב: "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד", וביקשו את ברכתו והסכמתו. הרבי [שבעבר הורה להסיר את תמונתו מדף כזה שהיה עם הכיתוב "היכוננו לביאת המשיח"] השיב לחיוב.

עלון בצרפתית אודות זהות המשיח. הרבי: הסכמה וברכה

בניסן תשנ"ג נתן הרבי הסכמתו וברכתו לרב יעקב בלום, מפעילי חב"ד בפאריז, על פרוספקט שהוציא לאור בו מוסבר אודות משיח כולל זהותו של הרבי כמשיח.

עסקנים: עידוד היחי לעיני מליוני צופים - עלול לרחק יהודים. הרבי: יצא למרפסת ועודד את שירת היחי במשך דקות ארוכות

ביו"ד שבט תשנ"ג, לאחר שכלי התקשורת העולמיים פירסמו ש"הולכת להיות הכתרה למשיח" ואלפים הגיעו לבית מדרשו של הרבי להיות נוכחים בעת ההכתרה, ביקשו כמה עסקנים (שחששו מהענין) מהרבי שלא יצא, על מנת שלא יפרשו זאת כהסכמה לענין. הרבי לא הסכים לבקשתם בשום אופן.

הרבי יצא ולעיני אלפים שהתקבצו במקום, ועוד מליוני בני אדם שצפו במאורע באמצעיים אחרים, עודד את הכרות ושירת החסידים "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

עידוד שירת ה"יחי אדוננו"

במשך למעלה משנה עודד הרבי בכל כוחו ממש, לאחר כל תפילה ותפילה בהשתתפותו, את הכרות ושירת החסידים: "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

ת"ת 1981 OCT 14

אוצרים פי' עתרה ל' דמוש הגאולה - ג'סן שהוא אי' דר"ח אייר שנת תשמ"א

אספי שנים נמצאים בני ישראל בגלות מסודרים ומסודרים בין העמים וכבר סבלו צרות רב ל"ע במידה יותר מן המידה וכלו כל הקיצים ועיניהם כלות ומצות כבוד הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

בחדשי הש"ת זכה דורנו דור השביעי לרגעים האחרונים של הגלות, מעיינות החסידות הנסכו חוצה והגיעו לכל סינה וסינה בעולם על ידי עבודתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א במשך למעלה מארבעים שנה.

מאת אספי בני רבנות ישראל אנשים נשים וספי נאמנים באמונה שלימה אשר רק כ"ק אדמו"ר שליט"א בכוחו לגאול את עם ישראל מן הגלות הנוראה והוא הוא גואל אחרון. בזמן זה אשר לאחר שנתקיימו דבריו של כ"ק אדמו"ר שליט"א בקשר לשנת ג'ס"א ולאחר כך נשארו ארצנו בכל העולם כולו.

באנו בזה במשך דיון ברור שהגיע זמן הגאולה אשר בו יתגלה כ"ק אדמו"ר שליט"א תומכי כמלך המשיח ותתגלה מלכותו בכל העולם כולו וללא שום מניעות ועיכובים ובסופו משם למטה מעשרה שפחים ג'ג מיד משם משם מש.

וע"ז באנו"ח יום הדין

נרצח למען ק"ק צבורה - י"ג
 ק"ק י"ג י"ג י"ג י"ג י"ג
 ד"ר הרב אברהם קרולוביץ, ה"פ י"ג י"ג י"ג י"ג י"ג
 ר"מ הרב י"ג י"ג י"ג י"ג י"ג

ת"ת 1981 OCT 14

אוצרים פי' עתרה ל' דמוש הגאולה - ג'סן שהוא אי' דר"ח אייר שנת תשמ"א

אספי שנים נמצאים בני ישראל בגלות מסודרים ומסודרים בין העמים וכבר סבלו צרות רב ל"ע במידה יותר מן המידה וכלו כל הקיצים ועיניהם כלות ומצות כבוד הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

בחדשי הש"ת זכה דורנו דור השביעי לרגעים האחרונים של הגלות, מעיינות החסידות הנסכו חוצה והגיעו לכל סינה וסינה בעולם על ידי עבודתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א במשך למעלה מארבעים שנה.

מאת אספי בני רבנות ישראל אנשים נשים וספי נאמנים באמונה שלימה אשר רק כ"ק אדמו"ר שליט"א בכוחו לגאול את עם ישראל מן הגלות הנוראה והוא הוא גואל אחרון. בזמן זה אשר לאחר שנתקיימו דבריו של כ"ק אדמו"ר שליט"א בקשר לשנת ג'ס"א ולאחר כך נשארו ארצנו בכל העולם כולו.

באנו בזה במשך דיון ברור שהגיע זמן הגאולה אשר בו יתגלה כ"ק אדמו"ר שליט"א תומכי כמלך המשיח ותתגלה מלכותו בכל העולם כולו וללא שום מניעות ועיכובים ובסופו משם למטה מעשרה שפחים ג'ג מיד משם משם מש.

וע"ז באנו"ח יום הדין

נרצח למען ק"ק צבורה - י"ג
 י"ג י"ג י"ג י"ג י"ג
 אברהם קרולוביץ, ה"פ י"ג י"ג י"ג י"ג י"ג
 ר"מ הרב י"ג י"ג י"ג י"ג י"ג

תשורה
 מפאנל
 20
 ל"שנה
 שמלך
 המשיח
 נגלה בו"
 - תשרי
 ה'תשע"א

למעלה: פסק הדין עם חתימות הרבנים מאה"ק: אשכנזי, ביסטריצקי ואקסלרוד -
 אותו הגישו לרבי בב' אייר
 ליד המקוה. מענה הרבי (בפנים מאירות): "ישר כח, ישר כח"
 למטה: פסק-הדין בהוספת החתימות של הרבנים העלער, גרליק, מארלאו ואזדבא

OCT 13 '91 01:14 CHABAD CENTRS MITZVA TARKS ISRL

972 65 79485

F.6/9

כ"ט

הרב יהודה ק. מאלאון
הרב אברהם אחיאבא
הרב יוסף א. הלר העלער

בד"צ דק"ק שבונת קראון הייטס
Beth Din of Crown Heights

Parkway

Room 210

Brooklyn, New York 11213

Telephone (718) 953-8722

Fax

בי"ת. ט"ו אייר חודש זיו ת"י תתא שנת נפלאות אראנו.

אלמי שנים נמאוס בני ישראל בגלות מפורדים ומסורדים בין העמים וכבר סבלו צרות ר"ל ליע במידת ויתר מן המידה וכלו כל חקיצים ועונתם כלות ומצפות לבוא חגאולח האמתית וחשלומה עיי משוח צדקנו.

בחסדי השי"ת זכר דורנו דור השביעי לרגעים האחרונים של הגלות, מעניינת החסידות חופצו חוצח יתנונו לכל פינה ופינה בעולם על ידי עבודתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א במשך למעלה מארבעים שנה.

מאות אלפי בני ובנות ישראל אנשים נשים וטף מאמונים באמונה שלימח אשר רק כ"ק אדמו"ר שליט"א, בכותו לנאול את עם ישראל מן הגלות חנוראח ותוא הוא גואל אחרון. בזמן זח אשר נאחר שנתקיימו דבריו של כ"ק אדמו"ר שליט"א בקשר לשנת נסים ולאחר כך נפלאות אראנו בכל העולם כולו,

נאנו בוח במסק דין ברור שחניע זמן חגאולח אשר בו יתגלה כ"ק אדמו"ר שליט"א תומיי כמנך המשיח ותתגלת מלכותו בכל העולם כולו וללא שום מניעות ועיכובים ובקועל ממש למטח מעשרח טפחים נאו מיד ממש ממש ממש.

ועיי באעתי"ח יום הנייע
יהי"ח לילין בן ר"ה אהא"ח
אברהם א. הלר
העלער

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

פסק-הדין חתום ע"י הבד"צ דקראון-הייטס
מענה הרבי: "כל זה נלקח להציון אעה"צ"

של רבני חב"ד-ליוובאוויטש בארה"ב וקאנאדא
 Central Committee of Chabad-Lubavitch Habbli
 in United States and Canada

Executive Committee
 789 Eastern Parkway, Suite # 202
 Brooklyn, N.Y. 11213
 (718) 493-8143

ועד הנהלה
 789 אסטריין פארקוויי הילס סוויט 202
 ברוקלין, ניו יורק 11213
 (718) 493-8143

ב"ה. איים חיי תהא ענת נפלאות אראנו.

אלפי שנים למלכות בני ישראל בגלות מלוארים ומפורדים בין העמים ובבר סבלו צרות
 ריב ליע במידה יותר מן הסודת וכלו כל הקצוות ועונותם כלות ומצות לבוא הגאולה
 האמתית והשלמה ע"י משה עזקנו.

בחסדו השיית זכה דורנו דור חביבנו לנעים החתומים של חלולת מעונות החסידות
 חוספו חוצה ומתנוע לכל מינה וזנות בעולם על ידו עבודתו של פיק אדמו"ר שלוטיא במשך
 למעלה מארבעים שנה.

מאות אלפי בני זנות ישראל אנשים נשים וטף מאמונים באמונת שלומח אשר רק פיק
 אדמו"ר שלוטיא, בפרונו גמול את עם ישראל מן חלולת הנורא וזוהו הוא נוהל אחרון בזמן
 זה אשר לאתר שנתקדמו דבריו של פיק אדמו"ר שלוטיא בקשר לשנת נוסים ולאחר כך נפלאות
 אראנו בכל העולם כולו.

באנו בזה כפסק דין ברור שהגיע זמן הגאולה אשר בו יתגלה פיק אדמו"ר שלוטיא וזמני
 כפסק המשנה ותחלה מלכותו בכל העולם כולו וללא שום מניעה ועוכובים ובסועל מר צ' למטה
 מעשרה טעמים וזו מור ממש ממש ממש.

ועינו באהמית יום תחיית
 שיאר ילן ק' אש יערהט בור מן חשי מלכא חתומה מן חתומה מן חתומה
 ארבעה חתומה מן חתומה מן חתומה מן חתומה
 אהררה אררה מן חתומה מן חתומה מן חתומה
 מה ק' חתומה מן חתומה מן חתומה מן חתומה
 מן חתומה מן חתומה מן חתומה מן חתומה
 אהררה מן חתומה מן חתומה מן חתומה מן חתומה
 מן חתומה מן חתומה מן חתומה מן חתומה
 מן חתומה מן חתומה מן חתומה מן חתומה
 מן חתומה מן חתומה מן חתומה מן חתומה
 מן חתומה מן חתומה מן חתומה מן חתומה

חתימות נוספות על פסק-הדין של רבני אנ"ש דארה"ב וקאנאדא

תשורה
 מפאנל
 20
 ל"שנה
 שמלך
 המשיח
 נגלה בו"
 תשרי
 ה'תשע"א

ב"ה. אייר ה'ת"תה שנת ארננו נפלאות, שנת הצד"ק לחולדת כ"ק אדמ"ר שליט"א.

כ"ק אדמ"ר שליט"א מלך המשיח

הננו הח"מ מקבלים עלינו מלכותו של כ"ק אדמ"ר שליט"א מלך המשיח, לפעול במס"נ בכל רצונו וכל מה שידרש מאתנו ומתוך שמחה וט"ל, ויחי אדונינו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד.

ואלו שמות קדושים הן רחמי אלהים
 או אלהים קדושים אלהים
 שנתנו רוחנו בן אמת
 אלהיך בן אמת
 ואלו שמות אלהים בן אמת
 שנתנו רוחנו בן אמת
 אלהיך בן אמת
 ואלו שמות אלהים בן אמת
 שנתנו רוחנו בן אמת
 אלהיך בן אמת
 ואלו שמות אלהים בן אמת
 שנתנו רוחנו בן אמת
 אלהיך בן אמת
 ואלו שמות אלהים בן אמת
 שנתנו רוחנו בן אמת
 אלהיך בן אמת

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

215 - שמות קדושים הן רחמי אלהים
 או אלהים קדושים אלהים
 שנתנו רוחנו בן אמת
 אלהיך בן אמת
 ואלו שמות אלהים בן אמת
 שנתנו רוחנו בן אמת
 אלהיך בן אמת
 ואלו שמות אלהים בן אמת
 שנתנו רוחנו בן אמת
 אלהיך בן אמת

נא לשלוח למס' הנקסס 17'0017 734'7181

מכתב מחשובי אנ"ש על 'קבלת המלכות', בו מקבלים על עצמם לפעול ב'מסירות נפש'

ג' י"ג ב' אלול ה'תשנ"א
 ב' אפריל שנת ה'תשנ"א
 ב' אפריל ב'תן אפריל אפריל אפריל
 יצונו ואל מה אפריל אפריל אפריל אפריל

ה"ח וה"ה
 וזוהי מעולה ומשכה
 ובוזוספה
 והזמ"ג, כחיתנה כח
 דחול'ל ובזכנים דכל
 המטיף מוסיפין לו,
 ובניודו ברכו דרקב"ה
 שנוספתו מרובת כ"ג,
 והזמ"ג שאבים מורוש
 יוסו והשפעתו
 ונכסיה מורוש אייר
 ה"ח האבות ורחל - רבל ה"ח
 כמפורט במכתב מקומות,
 בעצת ה"ח משה"ח שנתו
 אורזנו ונכלאנו
 וזכירי עה"צ

25 ב' אלול ה'תשנ"א
 פ' תמוז, א' כ"ב - 25
 תמוז ה'תשנ"א, א' כ"ב - 25
 25 אפריל שנת ה'תשנ"א, א' כ"ב - 25

אל אנ"ש שי', המצפים לגאולה!

כשעברנו גולה זו, כאשר כולנו עומדים בהתעוררות מיוחדת מהשיחה הידועה ראוי לכ"ח נוסח והשיחה
 וההתעוררות לאחדיו - הנונו לנוכחי ולעורר עיד הנוצרה המפורשת כתיב אדמו"ר שליט"א
 בהתעוררות רש"ק מ' חזום וכדומה, כיצד לנשאת את ההתעוררות למעשה:

לימוד התורה בעניני משיח ובעניני הגאולה שנתבארו בריבוי מקומות בתורה
 שכתב... בתורה שבעל פה... ובמיוחד - בפנימיות התורה... בתורת החסידות...
 ובפרט בתורתו (המאמרים והלקוטי שיהיה) של נשיא דורנו - מעין דוגמא והכנה ללימוד
 תורתו של משיח...
 ועל של מועל באחי - ובוודאי יעוררו ויפרסמו בכל מקום ומקום:
 כדי לפעול לתגולה וביאת המשיח חיוב ומיד - על כאר"א מישראל (האנשים... הנשים
 והטף, כל חד וחד לפום שיעורא דיליה) להוסיף בלימוד התורה (במיוחד) בעניני משיח
 וגאולה... ומה טוב שהלימוד יהי' (ברבים) בעשרה".

בהמשך, לשטרפים, כי ברזל של כאר"א מאויש האנשים, נשים ונוף, כקיום הדואה
 זו, רבי ע"פ משיח, איש את רצונו יעוררו ונונו להציע:

- א) לנצל את תפקידיהם בתורה הקבועים מוכר (בענינים שונים) להוסיף בהם - לפני
 השיעור או לאחריו - לימוד ענין קצר בעניני משיח והגאולה (ברמב"ם וכדומה,
 ובפרט מה, שטמרים ולקוטי שיחות").
- ב) לטדור אשר מידי יום ביומו תיכף לאחר התפלה (או עכ"פ א' מהתפללות) ילמדו
 המתפללים יחד ענין קצר בעניני גאולה ומשיח (ועי"א גם מי שאין ביכולתו להשתתף
 בהשיעורים הקבועים ברכים, יהי' לו חלק בלימוד עשירה בענינים אלו).
- ג) לכל מוסדות החינוך יקבעו זמנים מיוחדים ללימודים אלו, מפי שיעמו לנכח המנהלים
 והמתכנים על אחר.
- ד) בכל בית, משפחה ומשפחה, יקבע ראש המשפחה שעה מיוחדת (ובפרט בשב"כ וכיו"ב)
 להתאסף וללמוד עם כל בני ביתו יחד בענינים אלו (ולכתב ברמב"ם מהל משיח, רעיון
 קצר משיחות, או אגרות כ"ק אדמו"ר שליט"א בזה וכיו"ב).
- ה) ע"פ דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א - להוסיף במיוחד גם במצות הצדקה, מתוך כוונה
 לקרב ולזרז את הגאולה, הנונו להציע בעצת הלימודים בעניני הגאולה יתנו
 המשתתפים לצדקה בכונה זו.

ויבר רצון שכאריא מהנונו ללא יוצא מן הכלל וחי' יוצל כרע"א את גודל השעה ואת הכחית
 המיוחדים שנתנו לנו כעת ובזכות הלימודים ושיעורים אלו, נוכח לצולה האמיתית והשלימה
 היקף ומיד משש.

המטה העולמי לכ"א המשיח
 נ.ב. א' הנונו להודיע כזה שילל קונטרסים מיוחדים המבקשים עניני גאולה ומשיח וכן מסכת בעניני גאולה
 בתורה כ"ק אדמו"ר שליט"א ואשר להשיגם כגודל להפצה שיוח"א או ע"פ מני' למשרדנו.
 כ' הנונו מכקשים מאויש שי' לרווח לנו על הגשה ככל הנ"ל כמעל, ככ"ר שנוכל למסוד לכ"ק אדמו"ר
 שליט"א דר"א שלם ומפורט על הפעולה, ורכבונו אכינו כולנו כאחר.

כתובת הנונו: 11213, N.Y. Brooklyn, St. President 1408
 טל. הנונו: 778-6000 - פאקס: 493-718

תשורה
 מפאנל
 20
 ל"שנה
 שמלך
 המשיח
 נגלה בו"
 תשרי
 ה'תשע"א

למעלה:
 נוסח 'קבלת
 המלכות' מהכינוס
 הראשון שהוכנס
 לרבי, והמענה
 המצורף אליו
 ב'צטעטל'.

מימין:
 מהחלטות כינוס
 הראשון ד'מטה
 משיח'.

בית דין רבני חב"ד

בגרה"ק חי"ו

ה"ח 52 מ"ח 52 כ"ב אלול ה'תשנ"ב

כ"ב אלול

הנכנס ארץ ישראל בשנת ה'תשנ"ב נאמר לפני ארבע נשים
ב"כ חב"ד כי לא ידעו מה נעשה להן ומה נעשה להן (אף כי הן
היו ב"כ אצל רבנים גדולים וכו') והן נשבעו להן וכו' והן
היו ב"כ אצל רבנים גדולים וכו' והן נשבעו להן וכו' והן
היו ב"כ אצל רבנים גדולים וכו' והן נשבעו להן וכו' והן
היו ב"כ אצל רבנים גדולים וכו' והן נשבעו להן וכו' והן

וע"ז כ"ב אלול ה'תשנ"ב
ב"כ חב"ד
א"ב ק"ח
א"ב ק"ח
א"ב ק"ח

קריית גת

ת.ד. 515

לאחר כ"ז אדר ה'תשנ"ב נשלחו ר' דוד נחשון ור' אבי טאוב פעם נוספת
- לפי הוראת הרבי - להקריא את פסקי-הדין על האוהלים של רבותינו
נשיאנו. בצילום 'פסק הדין' מאור לכ"ח אדר"ב ה'תשנ"ב

תשורה
מפאנל
20 אלף
ל"שנה
שמלך
המשיח
נגלה בו"
תשרי -
ה'תשע"א

זה מילא כה אספ' התל'ם

אין הת'ה חתום אה ר' ישיאל קלוב דה גרמני עמיתן
גמ' ד' אפרים ד' תמו טאג אלוה מיד' אספ'

הת'ה ויכ'ן אספ' הכ'ס'ט, באמ' אספ' אספ' אספ'
אספ' האמ'ץ, אספ' אספ' אספ' אספ' אספ'

אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ'
אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ'

אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ'
אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ'

אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ'
אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ'

אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ'
אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ'

אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ'
אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ' אספ'

העובדות
שמאחורי
ה'פסק'

ביה, עשיק' מ' 'פקד מקדתי'... שלח נא ביד תשלח, יום הילולא של הרמב"ם.

ידידינו אי"ש המצמים ללאולא

בודאי זכור לכבודו השתתפה בעת כינוס השלוחים ש.ג. "מהאט שוין מסיגים געווען זיי שלוחות... די איינציקע זאך וואס איז אויסער געבליבן אין דער עבודת השליחות, איז צו היקצל זיך פון משיח צדקנו בפועל ממש" (קונטרס "שלח נא ביד תשלח" העוף י"ג).

כבר כמה חדשים שנישים צדקנות חותמות ומחתמות אלמים אורות על קבלת כ"ק אדמו"ר שליט"א כמלך המשיח, ומוסרים את זה בידו הקד, וזה מתקבל לרצון וקבלו כמי"ס בכתב והינ"ס נעלה של נחת רוח וכו', כידוע ומפורסם כבר, ולמה נגרע...

אנו שולחים בזה תוסף של קבלת המלכות שכ"ס מאני"ש במסמך מקומות כבר חתמו (בערוף שב האם) בעת ההתוועדות ד"קיימא סיהרא באשלמותא, וההצעה היא שגם כל אי"ש מכל העולם יחתמו על זה, וכל החתומות ירכזו ויוגשו ביחד אל המלך לקראת שבת גיבה"ח שבגט.

בודאי כבודו ימסור את זה בזריזות לכל השייכים לוח בעירו ובמדינתו, וישתדל לרדם לקבל עצמם וכו' ולחתום ולהעביר את זה למקום מרכזי בעירו ולשלחו במאקס ואו ע"י שליח מיוחד) ניתן יארק עד יום ה' כ"ז טבת.

מס' המאקס לניו-יארק הוא: 756-0017 (718).

בארה"ק: למסור למקומות מרכזיים (שנוזע בקרוג בעוה"יו"ג) עד יום ג' ח"ד טבת וע"י בכלל - ע"מ לשלחו ע"י שליח מיוחד לנו יארק.

מובן שהנ"ל צריך להיות במרץ הכי גדול, ובאופן מינימי להטעיר את רציניות הענין של קבלת המלכות ולהחליט ולקיים בפועל וכו'. ובמקומות המתאימים אולי כדאי לערוך התוועדות בקשר לזה. מ"מ אין ענין כלל לחוץ שיחתמו, אלא להסביר * יומלכוהו ברוצח קבלו עליוה"ם. מינוט שישלח זון הוא אך ורק לאני"ש ש"י, וזוהדות יתרה שלא יצא לחוץ לנות זניקה לחיובנים ור"ל.

כזאי לקשר החתימה עם נתינת צדקה בתור דמי פ"ה.

ויהי רצון שמעשינו ועבודתנו זו תהי הפעולה האחרונה שתביא התגלה זמנ גמלוהו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לעיני כל העמים והוא יגאלנו.

בברכות אונים

שלום דובער מאצקין - קרות
דוד נחשון - ארה"ק
נחמן סודאק - אנגלי
יחוד ל"ב ראסקין - טרוסק

יחזק שפירנבער - ארה"ב

שמואל אוימאוו - ארפת
גרשון מענדל גרליק - אויטלי
צבי גרונבלאט - ארגנטינה
בערל לאזאר - רוסיא

תשורה
מפאנל
20
ל"שנה
שמלך
המשיח
נגלה בו"
תשרי
ה'תשע"א

קריאת-קודש מהשלוחים בשנת ה'תשנ"ב
בענין הפעולות לזירוז ההתגלות בהשתדלות מיוחדת בענין 'קבלת המלכות'

תהא שנת ופלאות בכל'מכל'ל

חודש ב'ת,

פסק דין

הנוו בזה לקבוע פסק דין ברור, כי בחסדי ה' יתגדל זכינו בדורות לצדיק יאזר עולה, מלך מגוון דוד, אשר נטקיימו בו במועל כל התנאים המהימים ברמב"ם הלכות מלכים (פ"א ה"ד) בענין "וזקנו נשיח"

- "יעמוד מלך מבית דוד והואו בתורה ועוסק במוצו כדוד אביו, כפי תורה שהננוה ויעדל זהו, ויכופ כל ישראל לילך בה ולחזק בזקה, וילום מלחמות ה'" -
הלא הוא רך כל של ישראל, האנון האלקי בנגלה ובנסתר, העוסק בהפית התורה ובחיוזקן ברקה למעלה מיובל שנים

כבוד קדושת אדמו"ר רבי נחום מענדל שליט"א שנגאדסארן מליבוואויטש ולכן עפ"י פס"ד הרמב"ם ברור ש'זרי זה בוזקת שהא נשיח" אנו מברכים את כבוד קדושת אדוננו מורנו ורבינו בברכונו "ויוו הנלך"!

ומוסקים אנו עפ"י רין תורה חל עליו שבוענו הקר"ה "שלא יבנה נרו לעולם ועד" ועליו לוינות בחיים נצחיים נשמה בגוף ולחיות תיכף וניד ממש בריא אולנו כפשוטו בכל רגיו" אבוי ויט"ה גידיו, חייונו גופא ונוראא נעליא, ולראות הצלחה אלקיות הכל מעשיו נקוראים אנו לכל אריות ברי' שליט"א להתחזק ולהוסיף בקיום ההורה והמצוות כרבעה לגאולה האמתית ו השלימות בקרוב נגוש ובאנו על הווננו.

הוד שבמלכות, י"ג סיון תהא שנת אראנו נבלאות

לדוד שיחי'

חיות והחלטינו בעט שאין כפשוטנו למעט חיים אותך, אני כותבך הדברים. ראשית, אין ספק היום, כי לדוד שבה התחלת ללכת, בענין נשיח, בני אביו, היה חרד הבכונה, כי שכואו תמשיך בה בת השבועות, ביתך שאת ויתורו של כל התגובות - ללא יוצא מן הכלל - שאני מקבל טאפשים שאני מושג בעיקר לא דתיים) מאוד חמות ומגוד חיוביות אותם מקבלים את העניין שרובו מליבוואויטש הוא השיח מסובך מאלו ולא נפגשו במקרה אחד של ולוול, הוא נללוג רגאו אפילו חודם. העניין (ראה לאנשים כיכר שבחולט אפיר, ואם הוא יקרה, אז אצטנו נעשה מה שצריך, כולל לחיות דתיים"...

ויתרה וואתן, הרבה אנשים שאלו אתיו (ישוד שהיית אבל הרבי שליט"א על מנת לבוא איתו יחד לראיך) - כשאי הרגיוות: "מה בדיוק קרה שם שרובי לא הניע לראיך והתגלה כפשוטו!"

אם חייו אחרי מלכותו שבמלכות, הרבו עדיין לא יונעה לכל העולם, ולא התיה נצלה אמיתית, ואחוזו נצטרך למעט לכל האחלום, אני מקוה מאוד שאוכל לעמוד ולסדר את כל העניינים שלי במהלך שבוע הבא, במונן כזה שאוכל לבאת אל ל- 270 או יותר מוסבכת לקראת סוף השבוע.

חשוב לי מאוד שתעביר לרבי שליט"א שהייתי מאוד רוצה להיות אצלו בשבועות, אבל כנראה בהשחת מרסית אני צריך להיות כאן בכל אופן, אני בטוח שכבודו הקדוש שלו הוא יראה אותו על ידיך כאשר יתאכל ערלך!

... בענין נשיח - כתוב ב'חיים יום' של היום, "ישח השבועות הוא זמן על רצון למעלה, וחשם יתברך מטירת את השבועות... י נוד לחיפסא) שים לב, זו ההזדמנות ללכת להתחלה אריבע בענין היהודים בארץ הקודש מוכנים לנאולה, מוכנים למשיח - זה ברור לכולם שהיהודי שמוטבל בדורת להיות משיח, וזה הרבי מליבוואויטש" או קדימה תבוא אותו כבר!

אח אהא מעט באנפג החן, אז אני לכביא (חלם מישע יוד קודם לצפון ארץ) אל תדאג, אני כבר אשמע אתכסני

ב"ה, קריאת קודש בשמחתא דהודים סגול, ה' תהא שנת ופלאות נבלאות

בשנת ה'תתקכ"ד, כיום א' א"ת בשבת, אור היום המבורך יודי עכשיו יום התחלת הנשואות של בן אדמו"ר מלך המשיח שליט"א **כולנו כמאחד בשם הגאולה כולנו נגדיו יחד: יחד אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד**

ובזה נוסח חיים ומריאות כחיי הסוחר, כמבואר בשית"ק הירושתי בל קיימות ארבע שנים בני מסים ונמשך בשם ה'תחילת גערה (ה'י מס' ג'ה) ארבעים שנים ומה שפגשנו שנת, שילב אחי רחמינו לאנפנו אפיר ה' ה' השיח, על הפסק הנפשי ו'תחילת' - שיחור זה שנת העולם כולו

רבי ארבע שנים ומה שפגשנו שנת, שילב אחי רחמינו לאנפנו אפיר ה' ה' השיח, על הפסק הנפשי ו'תחילת' - שיחור זה שנת העולם כולו

בשנת הכתוב, נברכו כולנו יחד, בקול נרוח וייחשבו ככל קצוות הארץ והעולם. **יחד אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד**

הקול על נפשנו יחד מלכותו של מלך המשיח שליט"א קיום ושמח ה'תחילת, הודו כל היום, משהו יודו אפיר לישע יודי כ'ה' נפשו ורבי כל יחד יקרא את הכונה החלילה עם התחלה חריפה ברז על ההפך ביהודה המופת

ברוך ורין קדושתו וזה הכול וזהו הרבינו מלך המשיח שליט"א **לעולם ועד** **לעולם ועד** **לעולם ועד** **לעולם ועד** **לעולם ועד**

העובדות שמאחורי ה'פסק'

למעלה: נוסח פסק-הדין עליו חתמו מאות רבנים (לאו-דוקא מאנ"ש) על 'בחזקת שהוא משיח' בשנת ה'תשנ"ב
מימין: קריאת-קודש מרביני אנ"ש מכל רחבי תבל לקראת יו"ד שבט ה'תשנ"ג
שמאל: מכתב מהר' אבי שיח'י טאוב לר' דוד שיח'י נחשון מהימים ההם

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מהרה יגלה אכי"ר

בית, יום ועשיית מן נשא, מ"א סיון, ח"י תהא שנת אראנו נפלאות.

אנו החיים ממנים את רי ישראל דוד בן רי מרדכי שם נחשוך ואת רי אברהם
בן רי חנא שני טאוב לשלוני ביד למסור חסיד המצויץ לפני המעייטן, המגיד,
אדמו"ר חזקן, אדמו"ר האמצעי, אדמו"ר חניני, אדמו"ר המתורשש, אדמו"ר
בוחרשייב, אדמו"ר טוהריווע, החתיק וזהויו ליווע שניאורסאחו נע"ע עימ שיעטו
כל חוגיו בום בנייד של מעלה למינוע חסידיו כמיימ לגלויי כיס אדמו"ר שלטיטא
המלך המשיח לעניי כל בער (עימ פסיד חרמביים בסוף פיטא דחלכות מלכום) למטה
מעשרה טפחים באופן של נפלאות ותכף ומיד ממש ממש ממש.

י"הרעה לילן ב"י אחרת יחשעיל אחרת ב"י כהיל דכרמץ היטב מילין י"י
ש"מ"י ב"י אחרת יחשעיל אחרת ב"י כהיל דכרמץ היטב מילין י"י
ב"י י"י אחרת יחשעיל אחרת ב"י כהיל דכרמץ היטב מילין י"י

וענין זה מודגש ביותר וביותר בשנה זו - שנת ה'תשנ"א, שסימנה
מרומוז בפסוק "תנשא מלכותו" (דקאי על דוד ושלמה), שמלך
המשיח הוא מזרעם) בכל העולם כולו, והר"ת שלה "הי' תהי' שנת
אראנו נפלאות", "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" -
מתחיל מה"נפלאות" שכבר ראו (נוסף על אלה שראו בעתיד,
"אראנו") בפועל ובגלוי לעיני כל העמים בשנה זו, שבהם נתקיימו
דברי הילקוט שמעוני: "שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכיות
אומות העולם מתגרים זה בזה, מלך פרס כו' מלך ערבי כו', ואומר
להם (הקב"ה לישראל) בני אל תתיראו, כל מה שעשיתי לא
עשיתי אלא בשבילכם. . הגיע זמן גאולתכם", ומאז (ובפרט
בחודש ניסן, חודש הגאולה) עומדים כבר "בשעה שמלך המשיח
בא ("הנה זה בא"). . ומשמיע להם לישראל ואומר עונים הגיע
זמן גאולתכם."

(משיחת ש"פ נשא, י"ב סיון, ה'תשנ"א - מוגה)

רבי אישי
יחסי חי
מקור לי' דחודש האבאה - נוסף שהוא ח' דר"ח איור טע' נפלאות
אלים בני ישראל בגלות מסורים ומפורדים מן העמים וכפ' -
יריות מן המלכות וכלי כד הפוסק יענינום כבוד ומפאח כבוד
לנגנו
שבתיי רבועים והתקיינום של הגלות, מעיינות
פובה מרובם עד יודי' עבודתו של כיום אדמו"ר
ים בשום זמן פמסינים באמנה שלום אשר רק
שיראל מן הגלות התרחח לתוא חזא גואל חת
ב"י אדמו"ר שלטיטא כמשר לענת נוסים ר' -
הגאולה אשר בו דתנה כ"י אדמו"ר שלטיטא
כל הגלות ככזו וככל שום מניעות ועזובים
גיד ממש ממש ממש.

י"הרעה לילן ב"י אחרת יחשעיל אחרת ב"י כהיל דכרמץ היטב מילין י"י
ש"מ"י ב"י אחרת יחשעיל אחרת ב"י כהיל דכרמץ היטב מילין י"י
ב"י י"י אחרת יחשעיל אחרת ב"י כהיל דכרמץ היטב מילין י"י